

2. lpp. Kuriem kokiem vajag frizieri?
3. lpp. Mēs skaitļos.
4. lpp. LEADER projekti Kolkas ciemā.
6. lpp. Grāmatu valstībā.
Rutai Emerbergai jubileja.
8. lpp. Stāstu vakars Kubalos.
9. lpp. Eksotisko dzīvnieku parks.

Redaktora vārdi

Spēlē, spēlē, ko tu spēlē...

Bērns jau no mazotnes rotaļājas, tā savā ziņā sevi sagatavojot turpmākajai dzīvei. Taču arī pieaugušā vecumā cilvēku saista spēle. Citi ir vairāk pasīvi vērotāji, kā, piemēram, dažādu sporta sacensību kaislīgi līdzjutēji. Citi paši iesaistās. Kamēr jauni, tikmēr fiziskās nodarbēs, bumbu spēlēs, vēlākos gados pievēršas novusam.

Spēles ir katra gaumei. Ričuračs, domino, monopols... Daudzas pieminētās un arī nepieminētās spēles ir labas, attīsta prātu, izkopj gribas īpašības.

Labas, kamēr nekļūst par apsēstību.

Samērā jauna parādība ir spēles internetā. Diemžēl sociālajos tīklos ir arī tādas spēles, kas vedina bērnus un jauniešus uz pašnīcinošu uzvedību. Mūsdienu tehnoloģiju laikā bērni un viņu vecāki bieži vien dzīvo itin kā paralēlās pasaulēs, un vecāki nezina savu lolojumu īsto dzīvi. Iesakām izlasīt Dundagas vidusskolas sociālās pedagoģes atklāto vēstuli vecākiem mūsu izdevuma 10. lappusē!

Alnis Auziņš

Klausies, vecā jūra atkal dun!

Tā saucās talantu koncerts, kas 11. marta pievakarē notika Kolkas tautas namā. Atšķirīgs salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem, bet atkal krāšņs, skanīgs, aizrautīgs, daudzveidīgs, ar izdomu piesātināts.

Šoreiz vienu no mūsu novada visvairāk gaidītajiem pasākumiem tā rīkotāji bija iecerējuši pirātiskās noskaņās. Trīs jūras braucēji, kuros skatītāji varēja nojaust Kristu Iesalnieku, Dzintru Tauniņu un Daci Tindenovsku, bija izskaloti Kolkasragā un, kā jau pirātiem piedien, centās sameklēt zeltu vai citas vērtslīetas. Viņiem arī izdevās atrast dārgumu lādi, bet atklājās, ka tajā ir mantas, ko rūsa un kodes nemaitā — ilgas, sapņi, mīlestība... Jā, tieši par tādām tēmām dziedāja

Megija Majevska, māsa Līga un Rūta Feldentāles, Lelde Dēvita, Ervins Roderts kā solo mākslinieks... Kā spilgtus jaunatklājumus gribas minēt Kasparu Neimani, Didzi Otomeru un pavisam jauniņo Tīnu Paeglīti. Kaspars spēcīgi nodziedāja *Rjumka vodki na stole*, Didzis — *Nākamā pietura — depo*, bet Tīna — *Hallelujah*. Noklausoties šīs uzstāšanās, iedomājos, cik grūti būtu izšķirties par kādu balssojot, jo vēl taču iepriecināja brīnišķīgās balss īpašniece Laine Šmite, tāpēc noslēgumā

teiktais, ka šoreiz balsošana izpaliks, radīja atvieglojumu. Un aplausi jau visai pārliecinoši atspoguļo skatītāju atbalstu savām simpātijām. Jāpiebilst gan, ka tie atskanēja teju vienlīdz stipri pēc visiem priekšnesumiem.

Ģimenisko spēku apliecināja Rodertu saime, dziedot ļoti atbilstošo Renāra Kaupera kompozīciju *Mana dziesma*, savukārt Ilzes Sojas izpildīto *Neaizmirstamo skūpstu* tiešām neaizmirstamu padarīja fantastiskais pavadošais trio — akordeoniste Inora Sproģe, vijolniece Kristīne Ralle un Dace Šmite pie klavierēm.

Šovs šī gada koncertā bija viens, un apvienības *Aizbraucis jumts* nosaukums jau ļauj nojaust, kā mūsu *Kurzemītes* dāmas interpretēja Raimonda Paula *Fledermauša šūpuļdziesmu*. Tāds dulls jampadracis. Tikai maza šķrobe, ka pašā koncerta izskaņā, kad visus dalībniekus aicināja uz skatuves, apvienībai jumts bija atbraucis atpakaļ... Eh, kā derēja izturēt stiliņu līdz galam!

Esam jau pieraduši, ka daudzus pasākumus lieliski papildina mūsdienu deju grupa ar savu mūždien enerģisko Dainu Mīķelsoni. Uzteicami ir tas, ka meitenes dejošanu papildina arī ar dziedāšanu.

Lai gan vairāki programmas numuri bija visai sarežģīti, nevienā brīdī nesaklausīju, ka dziedātājs nespētu ar savu izraudzīto dziesmu tikt galā. Paldies Inorai Sproģei par muzikālo priekšnesumu un visa koncerta sagatavošanu, paldies Aldim Pinkenam par tehnisko nodrošinājumu, Inesei Dāvidsonei par fotografēšanu un visiem dalībniekiem, īpaši jau debutantiem, par uzdrošināšanos. Nešaubos, ka mūsu novadnieku vidū ir vēl kādi plašākai publikai nezināmi talanti!

Bet noslēgumā visi nodziedājām Raimonda Paula *Kurzemi*. Interesanti, ka Jānis Peters

jau pirms daudziem gadiem paredzējis mūsu novada izveidi, vienā dzejolī savijot kopā Dundagu un Kolku. Ja tā padomā — novada himna!

Alnis Auziņš

Dundagā

16. III Leģionāru atceres diena. Plkst. 11.00 ziedu nolikšana pie piemiņas zīmes Kurzemes stiprajiem vīriem. Plkst. 11.15 brauciens uz piemiņas pasākumu Lestēnē.

18. III plkst. 18.00 novada talantu koncerts *Klausies, vecā jūra atkal dun!*

Plkst. 21.00 balle ar grupu *Zemeņu iela*. Ieeja uz koncertu 3 €, uz balli 3 €, uz abiem pasākumiem 5 €.

25. III Komunistiskā genocīda upuru piemiņas pasākums. Plkst. 13.00 piemiņas brīdis pie šķeltā akmens. Plkst. 13.30 pils mazajā zālē dalīsimies atmiņās pie kafijas tases. Piedalīsies ansamblis *Sendienas*.

26. III plkst. 14.00 pilī amatierēātris Vārava izrāda Baibas Juhņevičas joku lugu *Pavasara neprāts*. Ieeja par ziedojumiem.

16. IV plkst. 13.00 Lieldienas parkā.

Kolkā

26. III plkst. 17.00 amatierēātris Vārava izrāda Baibas Juhņevičas joku lugu *Pavasara neprāts*. Ieeja par ziedojumiem.

8. IV plkst. 19.00 stāvkomēdijas izrāde. Autors un izpildītājs Maksims Trivaškevičs. Ieeja 2 €. (Sk. 11. lpp.)

16. IV Andra Niedzvieža izrāde *Lieldienu zaķis un olu grozs*. Piedalās Kolkas pamatskolas runas pulciņš un Mūzikas skolas vokālais ansamblis. Vēlāk danči un rotaļas ar Edgaru Liporu un *Trejdeviņi*.

Rojā

22. III plkst. 11.00 Rojas novada domē Zvejnieku ielā 3 roņu sugas aizsardzības plāna uzsākšanas sanāksme. Pieteikties pa e-pastu lilita.viksna@gmail.com vai pa tel. 26598914.

Talsos

31. III Talsu novada pašvaldības ēkā Kareivju ielā 7 no plkst. 10.00 Novadu 16. grāmatu svētki. Grāmatu komercizstāde. Laikraksta *Latvijas Avīze* publiskā diskusija *Novadu sadarbības teritorijas vai Talsu aprīķis*. Tikšanās ar dakteri Anatoliju Danilānu, ceļotāju Pēteri Strubergu un citiem autoriem. Sk. www.dundaga.lv.

Ventspilī

30. III plkst. 14.00–17.00 Ventspils bibliotēkā Akmeņu ielā 2 ikviens varēs saņemt Tiesībsarga biroja juristu bezmaksas konsultācijas par cilvēktiesību, labas pārvaldības un diskriminācijas jautājumiem. Pieteikties pa tel. 67686768.

• Talantu koncertā pirmo reizi piedalījās arī Lāsma Medne ar meitu Alisi Blumbahu.
• Pirātu lomās iejutās Kristis Iesalnieks, Dzintra Tauniņa un Dace Tindenovska. Alda Pinkena foto

mūsu novada spožie talanti, saprotams, tāpat par jūru un drusku mazākiem ūdeņiem arī.

Bet kādi tad šoreiz jaunumi? Koncerts aiztraucās kā vienā elpas vilcienā, un te uzteicams ne vien vadītāju raitais vadības stils, bet arī tas, ka viss koncerts notika bez pārtraukuma. Nākamā būtiskā atšķirība — pēc koncerta šoreiz skatītāji nebalsoja, un jāpiekrīt rīkotāju teiktajam — visas dziesmas ir jaukas un priekšnesumi — no sirds, tāpēc lai skatītājam katram pašam paliek viņa simpātijai trijnieks, piecnieks vai divdesmitnieks, — tieši tik daudz muzikālo priekšnesumu izskanēja tautas nama pārpildītajā zālē. Neparasti un reizē ļoti iepriecinoši, ka redzējām un dzirdējām daudz dziedātāju, kas uzstājās pirmoreiz. Teju vai puse visu dalībnieku!

Liekam aiz auss!

Saimnieciskajā dienestā

Par gada sākumā paveikto un dažām iecerēm stāsta dienesta vadītājs Andris Kojro.

— Nupat ziema sāk aizmirsties, bet pavasars nesenā pagātne apliecināja — šāds gada-laiks mūsu platuma grādos tomēr var būt. Sniegs, ledus, aukstums... Atceries, kādreiz tu teici, ka ziema gan nav uzlikojama par stihisku nelaimi. Bet papildu rūpes ir?

— Nelaieme nav, zināmas rūpes ir, bet ne tikai tās, ko saprotam ar sniegainiem un slidieniem ceļiem. Centāties ātri reaģēt, lai varētu uzliet ledu sporta laukumā pie Lielās skolas. To arī darījām. Paldies jauniešiem, kas gribēja pēc iespējas ātrāk uzspēlēt hokeju un tālab nāca mums talkā! Kopīgiem spēkiem laukumu uzlējām, visi, kas gribēja, varēja sala laikā paslidēt. Ar algoto pagaidu sabiedriskā darba veicēju palīdzību tirijām sniegu un uzturējām laukumu.

Jā, pēc vairākiem gadiem uzkrata pat visai liels sniegs. Uzņēmējiem pavērās iespēja izkustināt savus traktoros un padarboties, četras piecas dienas pavisam nopietni. Strādājām arī ar pašvaldības traktoros. Vairākas dienas uz ielām un ietvēm veidojās apledo-jums. Jāatzīst, sākumā bija diezgan slidens, nepaguvām laikus slidēšanu novērst. Kaisījām sāli. To tā nevar pamanīt, iedzīvotājiem tas nav redzams un nerada drošības sajūtu, ka neslidēs. Viņiem labāk patiktu, ja kaisītu ar smilti.

— Vai smiltis trūkst? Es arī par smilti!

— Nē, un mēs smilti arī izmantojam. Iebil-dumi ir, ja kaisa ar pelniem, jo tad tie pielīp pie pazolēm un tos inēs arī mājokļos.

— Pilnīgi piekritu iedzīvotājiem. Kas vēl aizgājušajā laikā darījis raizes?

— Diemžēl pie mums ir nokļuvis Āfrikas cūku mēris un tik ātri droši vien nebeigsies. Ik pa laikam saskaramies ar slimības uzplaiksnījumiem atsevišķās vietās, mednieki atrod beigtas mežacūkas. Tā aiz Prometejiem bija pat trīs mežacūkas. Arī pie Štēburupes aiz Laučiņiem. Sala laikā beigtos dzīvniekus ir grūti aprakt, tāpēc ātri organizējam aizvešanu uz konteineriem. Šāds pakalpojums maksā 30 eiro par vienu mežacūku. Ja iespējams aprakt un tas ir droši, ja mežacūka nav ūdenstilpju tuvumā, tad aprokam.

— Mazliet parunāsim par koku zāģēšanu! Februārī vienu dienu bija jāpārvieta automa-

šīnas pie Līkās muižas, jo vīri zāģēja vecu...

— Vecu gobu. Apkārt pilij ir kultūras pieminekļa aizsardzības zona, un, lai tajā nozāģētu kādu koku, arī nokaltušu, tas iepriekš jāaskaņo. To mēs vienmēr arī darām. Beigtos ošus bijām nozāģējuši jau iepriekš. Tagad bija pienākusi kārtā goba diķa malā. Pirms zāģēšanas brīdinājām auto īpašniekus savus spēkratus aizbraukt tālāk, bet koks nogāzās precīzi līdz ar diķi, kā bijām paredzējuši. Algotie pagaidu sabiedriskā darba veicēji sazāģētos klučus pārrīpināja pāri diķim, — ledus vēl bija stiprs! No pretējās malas klučus aizveda uz kurtuvēm. Parastā krāsnī vai plītī gobu likt ir bīstami, var pārkarst, bet lielās krāsnīs to var izmantot.

3. martā Nevejas kapos apzāģējam kokus, iepriekš apspriedušies ar kapu uzraugu Kārli Kantsonu. Daudzos pašvaldības kapos šādus darbus esam jau darījuši, Nevejas kapi bija palikuši nedaudz novārtā. Tas bija arī iedzīvotāju ierosinājums.

— Mūsu sabiedrisko attiecību speciāliste Inguna Pekmane jau pašvaldības interneta vietnē rakstīja par profesionālu kokkopju paraugdemonstrējumiem marta sākumā. Tagad tas lasāms arī informatīvajā izdevumā. Kāpēc vispār šos speciālistus aicinājam? Vai bija nodoms pašvaldības darbiniekiem pamācīties, lai pēc tam paši varētu lietpratīgi apzāģēt kokus?

— Jā. Mūsu rūpju lokā ir galotņotie koki. Būtu jau labi, ja apdzīvotās vietās tādu vispār nebūtu. Bet Dundagā tādi ir sastādīti — zem elektrolinijām, tuvu pie mājām. Pārsvārā tās ir liepas — jaunas, vecākas un pavisam vecas, ļoti daudz.

— Gandrīz vai mūsu Dundaga būtu jāpār-dēvē par Liepāju... Bet ko speciālisti teic par līdz šim izdarīto?

— Liepas ir dzīvelīgas un audzelīgas, tāpēc regulāri jāapzāģē — jāapkopj, jāsamazina dzinumu garums. Līdz šim trīs četrus gadus ļāvām augt, bet jākopj biežāk. Rādījām, ko pašu spēkiem esam nesen paveikuši, pērn pie Veselības centra apzāģētos kokus, un lietpratēji padarīto atzina par labu esam. Arī aprīkojums mums ir, tāpat pacēlājs ar grozu, kas atvieglo un vienkāršo darbu.

Turpināsim kopt kokus pie bijušā avižu kioska. Lielākā zāģēšana Dundagas centrā būs zem augstsprieguma līnijas, tur zāģēs a/s Sadales tīkli vīri. Arī no veikala Top! lejā līdz Dinsberga ielai kopsim liepas.

— Visai drīz droši vien, kamēr neplaukst lapas?

— Noteikti! Apskatījām arī visas liepas pretī vidusskolai. Diemžēl speciālistu slēdziens bija ļoti skarbs. Nozāģēt. Tas skar trīs četrus kokus, kas vairs neatbilst drošības prasībām. Šos kokus nezāģēsim mēs, būs jārunā ar autoceļu uzturētājiem, jo tas ir viņu zonā un atbildībā. Turpat netālu vēl dažām liepām var redzēt sausus zarus. Tā jau esot pazīme, ka kokam kaut kas nav kārtībā ar veselību... Cītīgi jāskatās uz galotnēm! Pirms gadiem četriem iedzīvotāji ziņoja, ka izgāzusies liepa alejā pie vidusskolas. Kā tā, pilnīgā bezvējā!? Izrādījās, visa sakņu sistēma beigta, tāpēc arī apgāzās kā veca sēne.

— Vai tad, ja bīstamās liepas nozāģēs, vietā varētu stādīt pareizās, Holandes liepas, kas neveido galotnes?

— Tas nopietni jāpārdomā — vai stādīt kokus tur, kur blakus ir dzīva transporta kustība.

— Nu ja, kādreiz brauca ar zirgiem un daudz neprātoja, kādas liepas ceļa malā stādīt... Bet cik liela vajadzība nākotnē būtu pēc arborista pakalpojumiem?

— Pārlicinājāmie, ka apzāģēt kokus protam. Talsu ielā, kur sastādītas jaunās liepiņas, daļa no tām ir sadalījušās divās galotnēs, un tas gan būtu jānovērš prasmīgam kokkopim. Droši vien nākamgad. Ilgi nevajadzētu gaidīt, jo, tā turpinot augt, koki ar laiku var sašķelties. Arboristi būtu vajadzīgi arī ļoti augstiem kokiem. Arī, lai atsevišķiem kokiem izveidotu skaistus vainagus.

Izmantojot speciālistu klātbūtni, apspriedām arī dažādus teorētiskus jautājumus. Ierosinājām nākamgad sarīkot mācības Kurzemes reģionā.

— Vai ir kāda liepa, kas dara visvairāk raizes?

— Mūsu problemātiskākā liepa ir pie luterāņu baznīcas, sadalījusies divās daļās. Aizsargājams koks! Kad ievērojams koks jau sāka brakšķēt, mēs to savilkām un apzāģējām. Tagad lietpratēji norādīja, ka tas vairs nav droši, koks no jauna jānostiprina, turklāt tas pašlaik nav līdzsvarā. Tāpēc viena puse daļēji jānozāģē, bet skaistajam stumbram, protams, jāpaliek.

— No tava kabineta loga paveras skats uz Kalnadāru, kura koki arī esot sarežģīti.

Martā pašvaldība slēdz pašvaldības ceļus smagajam transportam, sākot no 10 tonnām.

— Tā ir. Pat Labo koku speciālisti uzreiz nedeva slēdzienu. Lai nolemtu, kā rīkoties, vajadzētu vēl lielāku lietpratēju konsiliju. Saliņas koki ir galotņoti ļoti sen — barona laikos, kad tie bijuši 4–5 metrus augsti. Tagad koki izauguši vismaz 15 metru augstumā. Ko darīt? Viens otrs koks ir slīps un diezgan bīstams. Katru gadu kāds arī nokrīt, tad mūsu dienesta ļaudis to sazāģē.

— Kādi vēl jaunumi?

— Pie mums bija ieradušies SIA CVIR pārstāvji un stāstīja par LED apgaismojuma izveidi Dundagas ielās. Iespējams, vērsies vaļā Eiropas Savienības programma, un tad pašvaldībai šajā projektā būtu jāiegulda apmēram 15% visa vajadzīgā finansējuma, lai iegādātos pašus gaismekļus. Tie gan maksā 400–500 eiro gabalā, vismaz četrreiz dārgāk, nekā viens nātrija gaismeklis, kādus izmantojam tagad, bet pēc firmas aprēķiniem LED gaismas ķermeņi ļautu ietaupīt elektroenerģiju apmēram par trešdaļu, un ieguldījums atmaksātos 4–5 gados.

— Bet kā ar LED gaismekļu kvalitāti?

— Kaimiņu pašvaldībās ir dažāda pieredze. Firma gan apgalvo, ka viņu produkcija ir kvalitatīva, neesot ķīniešu ražojums. Mēs pagaidām domājam, vai piedalīties. Varbūt nomainīt daļu gaismekļu izmēģinājumam?

Svarīga aktualitāte — martā pašvaldība slēdz pašvaldības ceļus smagajam transportam, sākot no 10 tonnām. Arī no Ūpju karjera pārtrauc vest granti. Par aizliegumu ziņosim mūsu pašvaldības interneta vietnē un arī Talsu Vēstī. Ja uznāks krietnāks sals, tad atļausim braukt. Neskaidrību gadījumā lūgums sazināties ar mani pa tālruni 26563742.

— Visbeidzot, kas atbild par Dundagas centra apzaļumošanu, puķēm? Pavasaris jau pie durvīm!

— Galvenokārt atbild Saimnieciskais dienests. Pērn strādāja dārzniece, pirmoreiz tam budžetā bija atvēlēta nauda. Dārzniece bija prasmīga un čakla, iedzīvotāji arī to novērtēja, bet viņa ir mainījusi dzīvesvietu. Šogad nauda ir, bet darbinieka vēl nav. Daļ-dārznieki, lūzdu, piesakieties sezonas darbam uz 6–7 mēnešiem! Pavisam labi būtu, ja tas būtu dundadziņš. Gaidīt ilgi nevaram.

Aicinām Dundagas pagasta jubilejas gadā īpaši saposť savus īpašumus!

Sarunājās Alnis Auziņš

Labas pārvaldības saukļi sabiedrības informēšanai

ESI SAPRĀTĪGS!

TAVAS TIESĪBAS IR SAMĒROJAMAS AR LĪDZCILVĒKU TIESĪBĀM!

LATVIJAS REPUBLIKAS
TIESĪBSARGS

7. Esi saprātīgs!

Valsts pārvalde darbojas sabiedrības interesēs. Pie sabiedrības interesēm pieder arī samērīga privātpersonas tiesību un tiesisko interešu ievērošana. Pieņemot lēmumus, valsts un pašvaldības iestādei jānodrošina samērīgums starp privātpersonu un sabiedrības interešu ievērošanu. Atceries, ka ikviena cilvēka tiesības ir jāsamēro ar citu cilvēku tiesībām.

Zemes nomas maksas lielums

Apstiprināti ar Dundagas novada domes 23.02.2017. lēmumu nr. 37 (prot. nr. 2., 4. p.)

Saistošie noteikumi nr. 4 Grozījumi 24.01.2013. saistošajos noteikumos nr. 2 «Par zemesgabalu nomas maksas apmēru»

Izdoti saskaņā ar likuma Par pašvaldībām 43. panta trešo daļu; Ministru kabineta 30.10.2007. noteikumu nr. 735 Noteikumi par publiskas personas zemes nomu 18. punktu.

Izdarīt Dundagas novada pašvaldības 24.01.2013. saistošajos noteikumos nr. 2 Par zemesgabalu nomas maksas apmēru šādus grozījumus:

Izteikt saistošo noteikumu 8. punktu šādā redakcijā:

«8. Nomas līgumu par neapbūvēta zemesgabala, kuru nav tiesības apbūvēt, nomu slēdz uz termiņu, kas nav ilgāks par 12 gadiem».

Izteikt saistošo noteikumu 9. punktu šādā redakcijā:

«9. Nomas līgumu par neapbūvēta zemesgabala, kuru ir tiesības apbūvēt, un apbūvēta zemesgabala nomu slēdz uz termiņu, kas nav ilgāks par 30 gadiem».

Dundagas novada domes priekšsēdētājs
Gunārs Laicāns

Paskaidrojuma raksts Dundagas novada domes 23.02.2017. saistošajiem noteikumiem nr. 4 Grozījumi Dundagas novada domes

24.01.2013. saistošajos noteikumos nr. 2 «Par zemesgabalu nomas maksas apmēru»

1. Īss saistošo noteikumu satura izklāsts. Saistošajos noteikumos izdarīti grozījumi, lai mainītu pašvaldības nekustamo īpašumu nomas termiņus.

2. Saistošo noteikumu nepieciešamības pamatojums. Publiskas personas finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanas likuma 6.¹ panta 1. daļa nosaka, ka, ja likumā vai Ministru kabineta noteikumos nav paredzēts citādi, kustamās mantas nomas līgumu slēdz uz laiku, kas nav ilgāks par pieciem gadiem, zemes nomas līgumu — uz laiku, kas nav ilgāks par 30 gadiem, bet cita nekustamā īpašuma nomas līgumu — uz laiku, kas nav ilgāks par 12 gadiem.

3. Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz pašvaldības budžetu. Neietekmē.

4. Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz uzņēmējdarbības vidi pašvaldības teritorijā. Neietekmē.

5. Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz administratīvajām procedūrām. Neietekmē.

6. Informācija par konsultācijām ar privātpersonām. Nav notikušas.

Domes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns

Runas vīriem ir spēks rokās

Domes sēdē 23. februārī

Nolēma atsavināt nekustamo īpašumu Dārza iela 4. Jāveic sagatavošanas darbi.

Piešķir vienai personai 50% nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu.

Pieņēma 23.02.2017. saistošos noteikumus nr. 4 *Grozījumi Dundagas novada domes 2013. gada 24. janvāra saistošajos noteikumos nr. 2 «Par zemesgabalu nomas maksas apmēru».*

Atcēla 22.12.2016. sēdes lēmums nr. 249 *Par zemes gabala Saules ielā nomas zemju izsoles atlikšanu.* Nolēma iznomāt nekustamā īpašu-

ma Saules 16 ar kadastra nr. 8850 020 0244 zemes gabalu.

Atcēla 26.01.2017. lēmumu nr. 3 *Par saistošajiem noteikumiem «Par nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumiem un nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanu»* un pieņēma 23.02.2017. saistošos noteikumus nr. 5 *Par nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumiem un nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanu.*

Piekrita iznomāt nekustamos īpašumus *Ievlejas 14, Ievlejas 18, kā arī 104 m² zemes*

Skaidro lietpratējs

Kurzemes loka 3. posma izbūve Dundagas novadā

A/s Augstsprieguma tīkls kā Latvijas pārvades sistēmas operators īsteno projektu *Kurzemes loks*, kas ir daļa no lielāka — *NordBalt* — projekta, kurā paredzēts izbūvēt Lietuvas–Zviedrijas starpsavienojumu, kā arī pastiprināt Latvijas, Lietuvas un Zviedrijas pārvades tīklu, lai uzlabotu visas Baltijas energoapgādes drošumu.

Projekta īstenošana Latvijā sadalīta 3 posmos. Pirmie divi — 330 kV elektropārvades kabeļu līnijas izbūve Rīgā un 110 kV elektropārvades līniju pārbūve posmā Grobiņa–Ventspils, pastiprinot ar 330 kV līniju, — jau ir īstenoti. Tagad sācies *Kurzemes loka* trešais posms — 110 kV elektropārvades līniju Ventspils–Tume–Rīga pārbūve, pastiprinot ar 330 kV līniju. Elektrolīnijas trase kopumā šķērsos vairāk nekā 1000 zemes īpašumu.

Pēc pārbūves elektrolīnija ies pa veco elektropārvades līniju trasi. Vietumis, lai

nodrošinātu nepieciešamos attālumus līdz ēkām, ceļiem, šķērsojamām komunikācijām, aizsargājamām dabas teritorijām un kultūrvēsturiskajiem pieminekļiem, līniju var izbūvēt pa jaunu trasi.

Dundagas novadā elektropārvades līnijas trase būs 15,3 km gara un šķērsos aptuveni 120 zemes īpašumu. 2016. gada augustā novada Būvvalde izdeva būvatļauju projektēšanas darbiem, un 2016. gada oktobrī uzsākām rakstiski informēt zemes īpašniekus par līnijas novietojumu viņu īpašumos un sākām

Dzimtsarakstu nodaļā

Kā parasti iepazīstinām ar aizvadītā gada datiem Dundagas novada Dzimtsarakstu nodaļā.

2016. gadā reģistrētas 36 dzimšanas — 16 meitenes un 20 zēni, kas ir par 1 mazuli mazāk nekā vēl pirms gada. Piecas meitenes no šī kopskaita papildinājušas Kolkas pagasta iedzīvotāju pulku.

14 bērni dzimuši laulībā, ar paternitātes atzīšanu reģistrēti 22 jaundzimušie. Priecē, ka visiem mazulišiem dzimšanas reģistrā ir ierakstītas ziņas par tēvu, kas ir pirmo reizi 23 gadu laikā.

Māmiņu vidējais vecums jau vairākus gadus ir nemainīgs, proti, 28 gadi, savukārt tēvu — 31 gads. Pirmo bērnu māmiņu vidējais vecums ir 23 gadi.

Interesanti, ka pērn ģimenēs vairāk ir dzimuši otrie bērni — 15. Pirmais bērns dzimis 10 ģimenēs, trešais bērns ienācis 8 ģimenēs, ceturtais — 2 un sestais — 1 ģimenē.

Pērn vecāki savām atvasēm izvēlējušies šādus vārdus: Grieta, Klāra, Elza, Alīna, Lillija, Sofija, Līna Lizete, Haralds, Armands, Mariss. No vairāk vai mazāk retiemi vārdiem — Binnija, Alise Ebigeila, Anabella.

Divās ģimenēs dots Latvijā populārākais zēna vārds Roberts, savukārt populārākais meitenes vārds Sofija dots vienai meitenei. Divas meitenēm dots vārds Sāra, savukārt trim zēniem dots vārds Oliver, divi zēni saukti par Jēkabu. Divi vārdi doti trim meitenēm un pieciem zēniem. Pārsvārā visi bērniņi pasaulē nākuši Ventspilī, Kuldīgā — 3 bērni un Liepājā — 1.

Pašvaldība pirmā jaundzimušā bērniņa ienākšanu ģimenē sveic ar 75 eiro, otro ar 110 eiro, trešo un katru nākamo — ar 150 eiro lielu pabalstu.

2016. gada 1. jūlijā stājās spēkā grozījumi Dzīvesvietas deklarēšanās likumā — reģistrējot jaundzimušo, vienlaikus deklarē arī viņa dzīvesvietu.

Ar pašvaldības atbalstu jau ceturto gadu turpinās jaukā tradīcija — iepriekšējā gadā dzimušo un novadā deklarēto mazuļu svinīgā uzņemšana Dundagas novada saimē, mazuļu vārdus ierakstot goda grāmatā un pasniedzot sudraba karotīti ar gravējumu *Mazais dun-*

dadznieks un *Mazais kolcinieks*. Pasākums ir guvis lielu atsaucību.

Pērn reģistrētas 29 laulības, kas ir par 1 laulību mazāk nekā 2015. gadā.

20 laulātie pāri laulības noslēgušas pirmo reizi. Laulāto vidējais vecums ir 33 gadi; līgavuvu vidējais vecums ir 31 gads, līgavaiņu — 35 gadi. Dundagā laulību noslēguši jaunlaulātie no Talsiem, Jelgavas, Ventspils, Rīgas, Lielvārdes, Salaspils, Engures, Pāvilostas. Laulības reģistrētas arī ārzemju pilsoņiem no Spānijas un Jaunzēlandes. Priecē, ka aizvadītajā gadā 10 jaunlaulāto pāru ir Dundagas novada ļaudis. Jau četrus gadus paredz iespēju laulāt ārpus Dzimtsarakstu nodaļas telpām. Aizvadītajā gadā divas laulības noslēgtas jūras karstā, divas — Kolkas tautas namā un viena Kalna dārzā pie pils.

Pērn Mazirbes un Kolkas evaņģēliski luteriskajās draudzēs noslēgtas 5 laulības.

Laulāto uzvārdu izvēle, noslēdzot laulību, ir nemainīga — jaunās ģimenes pārsvarā izvēlas vīra pirmslaulības uzvārdu par savu kopējo uzvārdu. Aizvadītajā gadā šādu izvēli izdarīja 24 pāri. Viens laulātais pāris izraudzījās sievas pirmslaulības uzvārdu par savu kopējo uzvārdu; 2 gadījumos sieva izvēlējās savam pirmslaulības uzvārdam pievienot vīra uzvārdu; 2 laulātie pāri izvēlējās paturēt katrs savu uzvārdu.

Atzīmes par laulības šķiršanu izdarītas piecos iepriekšējos gados sastādītajos laulību reģistros.

Dzimtsarakstu nodaļā aizvadītajā gadā vienai personai mainīts vārds un vienai — uzvārds.

Prieku katru gadu sagādā pāri, kas atzīmē īpašās kāzu jubilejas. Ir svinētas Dimanta kāzas, tas nozīmē, ka pāris pavadījis 60 kopdzīves gadus, un Smaragda kāzas — 55 kopdzīves gadi, godināti trīs zelta kāzu jubilaru pāri, kas «jā» vārdu teikuši pirms 50 gadiem.

Dažādu iemeslu dēļ 15 iepriekšējo gadu reģistros izdarīti papildinājumi. Izsniegtas 12 atkārtotas civilstāvokļa aktu reģistrācijas apliecības, jo iepriekšējie dokumenti ir no-

gabalu, uz kura atrodas ēka *Pils iela Tirgus laukums 2*, un 94,12 m² gabalu, uz kura atrodas tirdzniecības paviljons *Pils iela 3*.

Nolēma iznomāt pašvaldības valdījumā vai īpašumā esošus nekustamos īpašumus (skatīt 11. lpp.).

Piekrita sadalīt nekustamos īpašumus: *Jaunbērziņi* un *Veckalniēki*.

Atļāva izstrādāt zemes ierīcības projektus nekustamo īpašumu sadalīšanai: *Annes* zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu 8850 023 0041, *Gauri* zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu 8850 005 0033, *Grīvas* zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu 8850 021 0012, *Vecvagari* zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 8862 007 0015, *Klajumi* zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 8850 015 0023 un *Anšī*

ģeoloģisko izpēti elektrolīnijas balstu vietās. Patlaban turpinās detalizēta būvprojekta izstrāde un saskaņošana. To Dundagas novadam plānots pabeigt šī gada martā, bet pašus būvdarbus uzsākt aprīlī un pabeigt līdz 2018. gada jūnijam.

Īpašniekiem, kuru īpašumos elektrolīnijas pārbūves dēļ palielinās vai no jauna veidojas apgrūtinājums vai īpašumā jāveic atmežošana, paredzēta atlīdzība. *A/s Augstsprieguma tīkls* saskaņā ar Ministru kabineta (MK) noteikumiem nr. 603 *Kārtība, kādā aprēķināma un izmaksājama atlīdzība par energoapgādes objekta ierīkošanai vai rekonstrukcijai nepieciešamā zemes īpašuma lietošanas tiesību ierobežošanu* aprēķinās atlīdzību un vērsīsies pie zemes īpašniekiem, lai vienotos par apgrūtinājuma līguma noslēgšanu un atlīdzības izmaksāšanu.

Pirms būvdarbu uzsākšanas elektropārvades līnijas būvnieks pilnsabiedrība *LEC, RECK* un *Empower* uzrunās īpašniekus, lai vienotos par piebraucamo ceļu un citu izbūvei vajā-

zaudēti vai aktualizēti to saturs.

Reģistrētas 58 miršanas — mirušas 28 sievietes un 30 vīrieši, kas ir par 1 vairāk nekā 2015. gadā. No šī kopskaita 7 mirušie ir Kolkas pagastā. Dzīves pavediens agri (līdz 60 gadu vecumam) pārtrūcis 7 novadniekiem, to skaitā 1 Kolkas pagasta iedzīvotājam. Vecumā no 80 līdz 90 gadiem mūžībā aizgājuši 19 novada iedzīvotāji, to skaitā 3 Kolkas pagasta iedzīvotāji. Cienījamu vecumu, 90 gadu sliekšni, bija pārkāpuši 3 novada iedzīvotāji, to skaitā 1 Kolkas pagasta iedzīvotāja.

Novada deklarētie iedzīvotāji

Piedāvājam kopsavilkumu no Vienotās pašvaldību sistēmas, kāds tas bija 3. janvārī. Tajā atspoguļojas statistikas dati par Dundagas novadā deklarētajiem iedzīvotājiem, tautību, dzimumu un vecumu.

Iedzīvotāju skaits ciemos

Dundagas pagastā. Alakstē 14, Anstrupē 30, Ažos 24, Cirstēs 41, Dundagā 1526, Dūmelē 11, Ezermuižā 14, Gavsēnē 10, Ildzerē 30, Jaundundagā 222, Jaunmuižā 17, Kaļķos 164, Kārļmuižā 107, Klārmuižā 7, Labdzerē 4, Lapmežciemā 5, Latevē 41, Laukmuižā 100, Mazalakstē 80, Mazirbē 11, Mazostē 5, Mazpiltēnē 44, Muņos 57, Nevejā 80, Ostē 10, Pācē 73, Piltēnē 15, Plintiņos 51, Puiškalniemā 29, Sabdagās 114, Sausterē 54, Sumburciemā 3, Sūdē 55, Šlīterē 12, Upeniekos 3, Valpenē 72, Vādzē 10, Vīdalē 104. Kopā 3252, ārpus ciemiem 8.

Kolkas pagastā. Kolkā 722, Košragā 13, Mazirbē 91, Pitragā 42, Saunagā 18, Sīkragā 11, Ušos 14, Vaidē 10. Kopā 929.

Pavisam Dundagas novadā 4181 iedzīvotājs.

Dzimums

Dundagas pagastā 1649 sievietes, 1603 vīrieši. Kolkas pagastā 480 sievietes, 449 vīrieši.

Vecums pa gadiem

1921. gadā dzimuši 1, 1922. — 1, 1923. — 2, 1924. — 8, 1925. — 5, 1926. — 13, 1927. — 10, 1928. — 16, 1929. — 14, 1930. — 14, 1931. — 16, 1932. — 20, 1933. — 30, 1934. — 23, 1935. — 24, 1936. — 23, 1937. — 32, 1938. — 33, 1939. — 34, 1940. — 43, 1941. — 35, 1942.

zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 8850 008 0061.

Mainīga lietošanas mērķi nekustamā īpašuma *Krūmiņi* zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu 8862 005 0170.

Pārtrauca dalību 9.2.4. specifiskā atbalsta mērķa *Uzlabot pieejamību veselības veicināšanas un slimību profilakses pakalpojumiem, jo īpaši nabadzības un sociālās atstumtības riskam pakļautajiem iedzīvotājiem* 9.2.4.2. pasākuma *Pasākumi vietējās sabiedrības veselības veicināšanai un slimību profilaksei* projekta iesniegumu atlases kārtā

Apstiprināja Dundagas novada pašvaldības Kolkas pagasta pārvaldes nolikumu.

Protokolu pārlūkoja Sandra Kokoreviča

dzīgo teritoriju izveidošanu katrā īpašumā.

Īstenojot Latvijas energoapgādes drošības un neatkarības politiku, MK 2015. gada 25. martā ar rīkojumu nr. 141 ir elektrotīklu pārvades savienojumam *Kurzemes loks* noteicis nacionālo interešu objekta statusu. *Kurzemes loka* projekts ir saņēmis attiecīgo valsts institūciju piekrišanu saskaņā ar ietekmes uz vidi novērtējuma procedūru. Lai veicinātu *Kurzemes loka* projekta īstenošanu, elektroapgādes līnijas izveidei piesaistīts 45% Eiropas Savienības līdzfinansējums. Finansējums no valsts budžeta līdzekļiem projektam nav paredzēts. Izbūvējot *Kurzemes loka* trešo, noslēdzošo posmu no Ventspils uz Rīgu, būtiski palielinās elektroapgādes drošumu Kurzemē kopumā, kas ļaus arī palielināt jaunu pieslēgumu iespējamību reģionā.

Andris Sproģis, a/s Augstsprieguma tīkls sabiedrisko attiecību speciālists

Neskaidrību gadījumā zvaniet pa tālruni 29419195!

Mirušo vidējais vecums ir 75 gadi, sievietēm vidējais vecums ir 84 gadi, vīriešiem — 65 gadi. Mūžībā aizgājuši 4 Valsts sociālās aprūpes centra *Kurzeme* filiāles *Dundaga* klienti.

Mūžībā aiziešanas iemesls gadu no gada ir nemainīgs, visvairāk aizgājuši slimojuši ar sirds un asinsvadu slimībām, tad seko ļaundabīgie audzēji.

Rīta Langmane, Dzimtsarakstu nodaļas vadītāja

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības fonds
lauku attīstībai

EIROPAS SAVIENĪBA
Eiropas Jūrlietu un
zivsaimniecības fonds

Atbalsta Zemkopības ministrija un Lauku atbalsta fonds

Lauzīsim galvas dotajā virzienā!

LEADER Kolkas ciemā: paveiktais un darāmais

Par LEADER* projektiem mūsu teritorijā runājam jau trešo plānošanas periodu. Sakot, ka šie projekti ir vajadzīgi vietējiem iedzīvotājiem un attīstībai, svarīgs un paties ir katrs vārds — «vietējais», «iedzīvotājs» un «attīstība». Tikpat svarīgi ir trīs partneri: pašvaldība, sabiedriskās organizācijas un uzņēmēji.

Sīkākā teritoriālā vienība LEADER projektos ir ciems. Šoreiz caur viena ciema, Kolkas, prizmu raugoties, mudinājām daļu šī ciema rosīgāko ļaužu gan atskatīties uz iepriekšējā periodā paveikto, gan izspēlēt idejas par pašreizējā periodā iespējamo. Laika līdz tā beigām, 2020. gadam, nav nemaz tik daudz.

Kolkā tikās Ziemeļkurzemes biznesa asociācijas koordinatore Gunta Abaja, kolciņi — pagasta pārvaldes vadītājs Aldis Pinkens, Aija Tarlapa no biedrības Zītaris, Olīta Kalna no biedrības Kolkas radošā grupa, Eva Frišenfelde, pārstāvēt biedrību Kolkas zvejnieks, un šo rindiņu autors.

Iepriekšējā periodā paveiktais

Visi Kolkā īstenotie projekti redzami vienviet tabulā (sk. blakus lappusē!). Tie lielākoties ir infrastruktūras projekti — aizvadītajā periodā biedrības tādus drīkstēja īstenot.

atzīst tā *krustmāte* Aija, pēdējā laikā jau krietni papostīts. Gunta paskaidro — tā bijusi iepriekšējā perioda kļūda pieejā, tāpēc tagad biedrību loma ir ierosināt infrastruktūras uzlabojumus, pierādīt to lietderību un pārliecināt pašvaldību, lai tā īsteno sabiedrības

• Bērnu rotaļu laukums Kolkā.

Foto no Ziemeļkurzemes biznesa asociācijas (ZBA) albuma

Kolkā tie neapšaubāmi ir pārdomāti un nodēriji visam ciemam, kam piekrist arī Aldis. No otras puses, par tālāko to uzturēšanu jā rūpējas pašvaldībai. Iznāk tā — pašvaldība deleģē biedrībai funkciju, biedrība projektā iegūst naudu, top jauns objekts, kas drīz vien kļūst... arī par jaunu rūpju bērnu pašvaldībai. Kaut vai Zītara piensums — bērnu rotaļu laukums. Labs un vajadzīgs, bet, kā tagad

ieceri.

Vienmēr arī jāpatur prātā, cik infrastruktūras objektu kādā vietā vajag. Nevar rakstīt projektus tikai tālab, ka iespējams *apgūt naudu*. Aldis apliecinā: Kolkā — varbūt atšķirībā no kādām citām vietām Latvijā — projekti nav rakstīti un jauni objekti nav celti tikai tāpēc, ka pavērusies iespēja dabūt līdzekļus. Tāpēc par lieku nastu pašvaldībai tos nevar

• Labiekārtotais Zēņu diķis.

Foto no ZBA albuma

saukt. Ļaudis visus jaunieguvumus arī aktīvi izmanto — arī abus sporta laukumus, un katram no tiem ir savi piekritēji. Biedrība Kolkas radošā grupa pie skolas īstenojusi projektu Kolkas pamatskolas sporta stadiona rekonstrukcija, savukārt biedrība Kolkas sporta klubs — projektu Kolkas ciema stadiona teritorijas labiekārtošana, labiekārtojot Kolkas ciema stadionu, izveidojot divus mūsdienīgus pludmales volejbola laukumus un sapošot skatītājiem paredzēto zonu.

Ir jautājums: kas pateiks, kur kādu jaunu objektu vajag un vai tiešām vajag? Iedzīvotāji aptaujās var gribēt ļoti daudz ko. Protams, ir Attīstības plāns, pēc kā vadīties, un vēl ir arī iespējamo ierosinātāju pieredze un veselais saprāts.

Kas mainījies spēles noteikumos

Gunta izklāsta svarīgākās pārmaiņas — kādus projektus biedrības var īstenot un kādus vairs nevar (vai ļoti grūti) īstenot šajā periodā. Tagad publiskās infrastruktūras attīstība galvenokārt paliek pašvaldības pārziņā. Jā, biedrība var sagatavot projektu, kas dažos gadījumos tām varbūt ir vienkāršāk, tālāk jau pašvaldība to noved līdz galam. Gunta arī teic, ka tagad projektu pieteikumos ir papildu veidlapa, kurā var norādīt, ka jauno infrastruktūras objektu tālāk uzturēs pašvaldība.

Šajā plānošanas periodā biedrībām ir dota zaļā gaisma projektiem, kas paredz sabiedriskas aktivitātes, dažādas nodarbības un mācības, kas tiešām saista iedzīvotājus un izriet no vietas īpašajiem apstākļiem. Pašvaldība uz tādās ievirzes projektiem nevar pretendēt. Savukārt pašvaldība var piedalīties LEADER projektos, ko finansē Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai un kas domāti iedzīvotājiem, proti, kas aptver sportu, kultūru, brīvo laiku un ar to saistīto infrastruktūru.

Par nākotni domājot

Jāpiekrist Aldim — ja tagad biedrībām, domājot par projektu idejām, uzsvars mainās no infrastruktūras uz nodarbībām un mācībām, tad tas prasa stipri lielāku domāšanu. Ar infrastruktūras objektiem bija vienkār-

šāk — pabeidz projektu un dabū gatavu mantu.

Domāšanas pārkārtošanas grūtības apliecinā tas, ka pagaidām visā Ziemeļkurzemē nav neviena biedrību iesniegta projekta, kas paredz prasmju apguvi. Gunta uzsver — katrai iedzīvotāju kopienai vajadzētu sevi apzināt, kā, mijiedarbojoties pašvaldībai, sabiedriskajām organizācijām un uzņēmējiem, pilnvērtīgi izmantot pašreizējās iespējas. Kādas idejas vajadzētu virzīt Kolkas ciemam?

Aija atzīst — grūti ko jaunu izgudrot, tā pati jūra jau ir viena no galvenajām tēmām un droši vien pārāk maz izmantota. Vai kolciņi varētu uzrakstīt jaunu projektu līdzīgu Kolkas zvejnieka dēlam? Atgādināsim, ka biedrība Kolkas zvejnieki 2015. gadā īstenoja pilsoniskās sabiedrības iniciatīvu projektu ar šādu nosaukumu, un tā būtība bija daudzinaut piekrastes zvejas tradīcijas, mudinot 13 līdz 16 gadus vecus Kolkas pagasta skolēnus un jauniešus iesaistīties piekrastes zvejā (sk. 2015. gada Dundadziņi nr. 9 (202)!). Aldis piekrietoši māj ar galvu, ka vajadzētu, bet Eva

dziļdomīgi klusē... Reiz tas ir paveikts, bērni gribētu atkal, bet pieredze saka — viegli tas nav.

Līdzko ir runa par nodarbībām, tā rodas jautājums, kā algot speciālistus. Gunta iedrošina — to spēles noteikumi ļauj! Ar šādu cilvēku jāsākas pakalpojuma līgums, un viņam jābūt sava amata meistaram.

Aldis, kā izspēlējot varbūtējos scenārijus, jautā, pēc kādiem kritērijiem vietējā rīcības grupā vērtētu dažādas idejas, piemēram, pieaugušajiem mācīt kokļu spēli? Vai —

* Par LEADER projektiem

Kā radies pats vārds «LEADER»? Šajā gadījumā tas nav lietvārds ar nozīmi 'vadītājs', 'tas, kas izvirzījies vadībā', lai gan ar to var spēlēties. Tā tomēr ir abreviatūra, no franču valodas teikuma «Liaison Entre Action Direct pour Environnement Rural» patstāvīgo vārdu pirmajiem burtiem darināts vārds, un latviski šo teikumu tulko kā «mērķtiecīgas un savstarpēji koordinētas jeb saskaņotas aktivitātes lauku attīstībai, kas rosina sabiedrību meklēt jaunus risinājumus lauku problēmām». Viens no LEADER pamatprincipiem ir pieeja no «apakšas uz augšu» — ierosina vietējie iedzīvotāji, apzinoties un risinot savas teritorijas problēmas. LEADER būtība ir uzlabot dzīves kvalitāti cilvēkam laukos, domājot par ekonomiskajiem, sociālajiem apstākļiem un iespējām saglabāt vidi.

LEADER redzējums — ar dzīvi apmierināts cilvēks laukos, kas īsteno savas ekonomiskās un sociālās vajadzības pēc iespējas tuvāk dzīvesvietai.

LEADER pieejas īstenošana

- ☞ Vietējā rīcības grupa (VRG) — partnerība — sagatavo stratēģiju.
- ☞ Zemkopības ministrijas izveidota vietējās attīstības stratēģiju atlases komiteja izvērtē un apstiprina vietējās attīstības stratēģijas.
- ☞ VRG izsludina projektu iesniegumu pieņemšanu.
- ☞ Projekta iesniedzējs sagatavo projekta iesniegumu un iesniedz tajā VRG, kuras teritorijā projektu plānots īstenot.
- ☞ VRG pieņem projekta iesniegumu un izvērtē tā atbilstību vietējai attīstības stratēģijai.
- ☞ Lauku atbalsta dienests izvērtē projekta iesnieguma atbilstību noformēšanas prasībām un publiskā finansējuma saņemšanas nosacījumiem.
- ☞ Projekta iesniedzējs īsteno projektu.

sniegt zināšanas, kā vadīt automašīnu? Vai arī — apgūt zvejas pamatus? Un vai ar vieniem kursiem pietiek, lai kaut ko apgūtu?

Gunta skaidro, ka vispārējās vidējās un augstākās izglītības programmās iekļautās mācības neatbalstītu vis. Kokļu spēli — droši vien, jo tā ir Kolkas īpatnība. Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondā priekšroka ir kultūras mantojumam un videi, ne sociālajai programmai. Saprotams, ka ar vienu kursu, teiksim, lībiešu valodas mācīšanā, būtu par maz, tāpēc uz to būtu jāraugās kā pašvaldības balstītu mūžizglītības pasākumu. Biedrībai jāiet grūtais aizsākšanas ceļš.

Gunta aicina mazliet pasapņot par tuvo nākotni, kas šādā domu apmaiņā ir ļoti svarīgi. Aija domīgi prāto par lībiešu tradīcijām, lībiešu virtuvi. Gunta atgādina, ka tūrisma sezona piekrastē ir īsa. Kā to papildināt? Līvu centrs visai drīz pārcelsies uz *Pastnieku* ēku, tāpēc laikus jādomā, kā to piepildīt, lai tas būtu dzīvotspējīgs.

Aldis, atzīstot, ka ar LEADER starpniecību var padarīt dzīvi laukos interesantāku, bilst, ka tas nerisina lielākas problēmas. Kolkas pārvaldnieks arī teicis saprotam kolciniekus, kas negrib uzsākt ēdināšanas pakalpojumus savās mājās, taisīt maza mēroga viesu namus, lai gan pieprasījums vasarā pēc šādiem pakalpojumiem ir un tepat kaimiņos Lietuvā «gandrīz katrā sētā kaut kas ir. Pie mums tas ir ļoti sarežģīti un visticamāk ar pirmo reizi

nest tālāk un neslēpj, ka projektu rakstīšanas pieredze viņai ir. Ciema bibliotēkas vadītāja ir domīga, un šīs pārdomas varbūt raksturo ne tikai Kolkas ciema radošo cilvēku noskaņojumu vien. «Vairāk sliecos uz mācību pusi», Olita atklāj. «Mani tik daudz neuztrauc, kā uzrakstīt, gribu skaidri apzināties mērķi. Ko cilvēki no tā iegūs? Cik gribēs? Vai liela daļa neatkritīs pēc trešās ceturtdaļas nodarbības?» Strādājama bibliotēkā un neformāli pildot arī sociālā darbinieka pienākumus, Olita ciema ļaudis pazīst. Arī uzslīšanu un atdzišanu. Angļu valodas kursi iesākušies ar azartu, bet drīz vien sajūsma noplakusi. Cik būtu to, kas gribētu nopietni apgūt lībiešu valodu? Varbūt pievērsties gadskārtu ierāžām? Varbūt krāsu mācībai? Aija, atkal pieņemot, ka no jauna uzbūvēto lauztāpēc, ka pusaudžiem, pāraugot bērnu vecumu, pietrūkst jēgpilnu nodarbību, ieminas par jaunsgarīgiem. Kolkā nav, kas ar viņiem darbotos. Zēniem vajadzētu vīrišķības skolu. Ja te uz vietas atbrauktu vadītājs...

Sarunas noslēgumā Gunta atgādina, ka pirmajā LEADER projektu kārtā izsludināta puse naudas, tikpat vēl paliek otrajai kārtai, kas būs no aprīļa līdz maija vidum. Priekšrocība tad būs sabiedrisko aktivitāšu projektiem, bet tas nenozīmē, ka nebūtu jēgas piedalīties pašvaldībām. **«Ir vērts rakstīt! Ja jums rodas idejas, dodiet man ziņu! Turklāt ir iespējas kombinēt. Mēs te runājam par**

Kolkas ciemā no 2010. gada līdz 2015. gadam īstenotie LEADER projekti

	Fonds	Īstenotājs	Projekts	Summa	No tā ES atbalsta
1	EJZF	Dundagas novada pašvaldība	Kolkas peldvietas labiekārtošana	2 858,26 €	90 %
2	EJZF	Biedrība <i>Pirmsskolas bērnu radošais centrs ZITARS</i>	Brīvā laika pavadīšanas laukums ģimenēm Kolkā	25 610,17 €	90 %
3	ELFLA	Dundagas novada pašvaldība	Sabiedrisko aktivitāšu nodrošināšana Kolkas ciemā	2 778,13 €	90 %
4	EJZF	Biedrība <i>Kolkas maksšķemnieku klubs</i>	Zēņu diļa teritorijas labiekārtošana	15 979,30 €	90 %
5	EJZF	SIA <i>Ūši</i>	Dabai draudzīgu saimniecības principu attīstīšana tūrisma saimniecībā <i>Ūši</i>	247,52 €	70 %
6	ELFLA	Dundagas novada pašvaldība	Kolkas tautas nama skatuves aprīkojuma iegāde	7 042,10 €	90 %
7	EJZF	Biedrība <i>Zaļais novads</i>	Minies, izzzini, atminies jeb Rullē pa jūru Kolkā!	3 274,45 €	90 %
8	EJZF	SIA <i>Kolkasrags</i>	Tūrisma stenda ierīkošana Kolkasragā	4 691,77 €	70 %
9	EJZF	IK <i>Ūši</i>	Tradīcijām ir spēks. Ceļojums industriālās Kolkas vēsturē	264,58 €	70 %
10	EJZF	Biedrība <i>Kolkas radošā grupa</i>	Kolkas pamatskolas sporta stadiona rekonstrukcija	25 611,69 €	90 %
11	EJZF	Biedrība <i>Kolkas sporta klubs</i>	Kolkas ciema stadiona teritorijas labiekārtošana	13 497,15 €	90 %
12	EJZF	SIA <i>Ūši</i>	Atpūtas vieta Kolkā pie Mazjūras	448,30 €	70 %
				Kopā 102 303,42 €	

EJZF — Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds

ELFLA — Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai

nās vietas.

Kopumā LEADER projektu iespējas vērtēju atzinīgi — tas motivē, rosina ģenerēt idejas. Tā ir iekustināti iedzīvotāji, kuri citādi, iespējams, nebūtu savu ideju īstenojuši, — tam apliecinājums ir sporta laukums Kolkā. Liela nozīme cilvēku pamudināšanā un iesaistīšanā ir arī lietpratīgai VRG koordinatorei. Mums tāda ir».

Jānis Dambītis, SIA *Kolkasrags* direktors:

«Manas pārdomas varbūt būs mazliet vispārīgākas. Gribu rosināt izpētīt, kādas ir Dundagas novada iespējas izveidot tā saucamos kompleksos tūrisma piedāvājumus, izveidot nedēļas nogales piedāvājumu. Ko darīt, ko redzēt, izzzināt, kur nakšņot, kur ieturēt maltīti? Nišas tūrismam: ģimenēm, dabas pētniekiem un mīļotājiem, putnu vērotājiem utt. Būtu svarīgi iesaistīt iespējami lielu skaitu Dundagas novada tūrisma pakalpojumu sniedzēju — jau esošos un arī potenciālos.

Vēl viens projekts!

Īsi pirms *Dundadznieka* nodošanas tipogrāfijā saņēmām ziņu, ka Kolkā īstenots vēl viens LEADER projekts.

Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda finansētās rīcības programmas zivsaimniecības attīstībai 2014.–2020. gadam pasākumā *Sabiedrības virzītās vietējās attīstības stratēģiju īstenošana. Piekrastes uzņēmējdarbības atbalsts, darbības uzsākšana, dažādošana un sezonālātes mazināšana* Kolkas pagasta zvejnieku saimniecība *Zvīņas L* īstenojusi projektu nr. 16-08-FL04-F043.0201-000005 *Specializētā transporta iegāde zvejnieku saimniecībā «Zvīņas L»*. Kopš janvāra saimniecības rīcībā ir «specializētais transports ar termoizolācijas aprīkojumu», vienkāršāk sakot, buss ar atvērta durvju pārva-
dāšanai.

Evas Frišēnfeldes foto

• Tūrisma stends Kolkasragā.

nekas nesānāks».

Gunta min pretēju piemēru — Ugālē kādā saimniecībā paredz izveidot lauku virtuvi. Noskaidrojuši, ka viņiem kā mājražotājiem ir atvieglota Pārtikas un veterinārā dienesta prasības. Kolkas ciemā varētu ko līdzīgu, nav jau jātaisa lielā ēdināšana. Alda minētie lietuvieši ir pašnodarbinātie. Bet arī mums tagad daudz kas ir vienkāršots. Arī grāmatvedības lietas, ja runa ir par ēdināšanu vasarā. «Varbūt mēs arī rīkosim grāmatvedības kursus iesācējiem», Gunta pasola.

Tāpat LEADER projektos var iekļaut dažādu amatu prasmes, visu, kas ietilpst mūžizglītības jomā. Gunta arī atgādina par nesen izveidoto biznesa inkubatoru Talsos. Inkubatorā palīdz uzrakstīt biznesa plānu. No mūsu novada tur pašlaik iesaistījies viens cilvēks, kas grib izmēģināt spēkus uzņēmējdarbībā. (Par biznesa inkubatoru vairākkārt esam rakstījuši *Dundadzniekā*, pēdējoreiz janvāra izdevumā. *Red.*)

Aija uzreiz priecīgi saka — šīs ziņas ir ļoti noderīgas! Gunta, turpinot domu apmaiņu, vaicā, kādas ieceres publiskajā infrastruktūrā būtu pašvaldībai, ko varētu realizēt ar LEADER starpniecību? Aldis kā vienu no galvenajām min tirgu. To Kolkā vajag, turklāt ne tikai pamatuzdevumam vien. Tirgus ēka atrisinātu, kā pārvaldnieks saka, «mazizmēra sporta» jautājumu. Proti, pagaidām to pašu tautas sporta veidu novusu spēlē uz parketa tautas namā...

Olita pārstāv *Kolkas radošo grupu*, kurā vairs nedarbojas divas radošas dāmas — Evita Ernštreite un Aiga Ūdre. Būtisks minuss, tomēr Olita apņēmusies biedrības karogu

Foto no ZBA albuma

LEADER projektiem, bet atsevišķas idejas var īstenot arī vienkāršāk», skubina *Ziemeļkurmes biznesa asociācijas* koordinatore.

Laiks vēl ir. Domāsim, prasīsim padomu un rakstīsim projektus! Pašu dzīves uzlabošanai.

Neklātienē palūdzām vēl divu cilvēku viedokļus

Uzņēmēja Dženeta Marinska, brīvdienu mājas un kempinga *Ūši* saimniece:

«Uz LEADER projektu iespējām skatos no tūrisma uzņēmēja skatupunkta. Protams, ka man ir interese attīstīties, uzlabot pakalpojumu kvalitāti. Diemžēl neredzu īpaši labvēlīgu augsni manām vajadzībām. Tas vien, ka atrodos novada attīstības centrā Kolkā, nevis ārpus tā, un mana uzņēmuma pamatdarbība nav zivsaimniecība, būtiski samazina projektam iegūstamo punktu skaitu. Drastiskāki salīdzinājumi ar iepriekšējo periodu ir arī pēc projekta īstenošanas sasniedzamie rādītāji, kuriem jābūt izmērāmiem, piemēram, jārada darbavietas, jāpalielina apgrozījums. Tas, manuprāt, ir pareizi, jo atbaidīs negodīgus vai vieglprātīgus Eiropas Savienības naudas tīkotājus.

Ļoti priecājos par jaunajiem pašvaldības attīstītajiem projektiem Kolkas ciemā, īpaši *Pastnieku* ēkas projektu. Tas būs jauns objekts, kas piesaistīs tūristus Kolkai, tādējādi noteikti labvēlīgi ietekmēs arī manu uzņēmējdarbību. Par šo projektu priecājos ne tikai kā uzņēmēja, bet arī kā iedzīvotāja, jo tas lielā mērā ir vērstas arī uz iedzīvotāju vajadzību apmierināšanu pēc pietiekami plašas, ērtas un mūsdienīgas publiskas pulcēša-

Sveiks, lai dzīvo!

«Cik spēka, lasi grāmatas...»

Novada Centrālās bibliotēkas vadītājai Rutai Emerbergai februārī apaļa jubileja. Sveicot Rutu ar Vecā Stendera mūžam svarīgajiem vārdiem, kas bibliotekāram šķiet īpaši piemēroti, lūdzu atlicināt laiku sarunai, tā teikt, par darbu un dzīvi.

— Par ko tu bērībā sapņoji kļūt? Vīra cilvēki atzīst, ka vēlējušies būt šoferi, jūrnieki vai kosmonauti. Meitenes sapņo par ne mazāk romantiskām profesijām, protams, savā izpratnē. Piemēram, par aktrisi. Populāras ir arī skolotājas un dakteres, un šajās nodarbēs lielākas meitenes iesaista gan jaunākās māsas un brāļus, gan lles. Vai tu sapņoji kļūt par bibliotekāri?

— Nē. Un par bibliotēkas vadītāju jau nekur negatavo... Ļoti mazos gados gribeju uz baleta skolu. Mamma pateica, ka tad jāpārceļas dzīvot uz Rīgu. Kopīgi nolēmām, ka to nu gan nedarīsim. Dzimusi esmu Saldū, bet visa bērība un skolas gadi pagāja Kuldīgā. Tētis mani vidusskolas gados virzīja uz grāmatvežiem.

— Grāmatvedim darbs un maize ir nodrošināti.

— Jā. Tētis pats strādāja par grāmatvedi sadzīves pakalpojumu kombinātā. Skolā man patika un padēvās ķīmija, labprāt laužiju galvu par formulām. Kādu brīdi vilināja meži, domāju mācīties Aizupes tehnikumā. Tomēr apstājos pie bibliotekāriem. Mamma bija skolotāja, bet, pārceļoties uz Kuldīgu, sāka strādāt skolas bibliotēkā. Kamēr mācījos, viņai diezgan palīdzēju, un šis darbs iepatīkās, šķita, ka to varētu gan. Pēc vidusskolas iestājos Latvijas Valsts universitātes Filoloģijas fakultātē, bibliotekāros. Tas bija 1985. gadā. Toreiz, padomju laikos, gandrīz visās nozarēs studēja piecus gadus, bet bibliotekāriem vajadzēja tikai četrus. Atzīšos, ka arī tas mani vilināja.

— Vai nebija tāda priekšstata, ka tas gan būs viegls arods — darba laikā varēs lasīt grāmatas?

— Jā, bija daudz, jau studiju gados. Vēlāk varēju salīdzināt dažādas mācību programmas. Manas kolēģes te, Dundagas bibliotēkā, ir beigušas Kultūras darbinieku tehnikumu, kas tagad ir koledža. Praktiskajam bibliotekāra darbam tur labāk sagatavo.

— Augstskolā vairāk ir akadēmiska pieeja.

— Tieši tā, un domāju, ka tā ir joprojām. Drīz mainīsies likumi, būs lielākas prasības

• 1970. gadā Bērības svētkos Kuldīgā.

bibliotekāriem, un ir skaidrs, ka ar vidusskolas izglītību vien par bibliotekāru strādāt nevarēs. Būs jāpamācās Latvijas Nacionālās bibliotēkas mācību centrā. Tas varētu skart arī Kaļķu un Vīdāles bibliotekāres.

Patī arī vēlāk studēju magistrantūrā Latvijas Universitātē, profesionālo bibliotekāru programā. Tagad bibliotekāriem magistrantūrā ir tikai akadēmiskā programma. Manuprāt, tur ir daudz kā nevajadzīga.

— Tu esi vadītāja, nu jau labu laiku — novada Centrālās bibliotēkas vadītāja. Cik daudz tev vispār iznāk strādāt ar grāmatām un lasītājiem? Vai lauvās tiesu laika nepaņem, organizatoriskais, papīru darbs?

— Jā, vadība, plānošana, finanses, budžets... Vēl interneta lietotāji — tos vairāk apkalpoju tieši es. Datorzinības samērā viegli apguvu. Paldies Aivaram Miškam, viņš ielika labus pamatus.

— Atgriežamies vēl tavā bērībā! Kas tev no grāmatām vislabāk patika?

— Pusaudžu gados mani un vēl trīs manas

draudzenes visvairāk aizrāva *Trīs musketieri*. Tā kā bijām četras, tad visas iejutāmies galvenajos tēlos. Es biju D' Artanjans.

— *Olalā! Lai gan tajos gados Zenta Ērgle jau bija uzrakstījusi *Uno un trīs musketierus*, piedzīvojumu gabalu latviskā mērcē.*

— Mūs aizrāva Dimā, turklāt pavisam nopietni. Tik ļoti, ka sameklējām klasiskā darba turpinājumus. Bija tikai krieviski, būrāties cauri arī tiem.

— Viens par visiem, visi par vienu! Vai šī draudzība joprojām saglabājusies?

— Ar Atosu ļoti!

— Labi, tālāk augstskola. Kopmītnes Tālivalža ielā? Vai meitenei no lauku pilsētas nebija grūti iejusties Rīgā?

— Jā, Tālivalža ielā. Pie galvaspilsētas biju pieradusi. Diezgan bieži braucu tēvam līdz uz Rīgu, jo galvaspilsētā bija labs acu ārsts. Man nav laba redze. Tā es Rīgas ģeogrāfiju biju krietni vien iepazinusi.

— Pabeidzi *alma mater*, ko tālāk? Vai bija sadale?

— Vairs ne. Es beidzu 1989. gadā, un tieši gadu iepriekš bija pēdējā sadale. Starp citu, tad bija paredzēta arī Dundaga! Bet mums vajadzēja meklēt pašiem. Es jau studiju laikā sāku strādāt Rīgas Politehniskās universitātes zinātniskajā bibliotēkā un to turpināju darīt arī pēc beigšanas. Bet studiju laikā Tālivalža ielas kopmītnēs uz trepēm satiku Modri... Viņš bija sācis studēt elektriķos, kopmītnēs atradās kaimiņos. 1990. gadā jau apprecējāmies. Es kā dekabristu sieva devos vīram līdz, jo viņš Rīgā negribēja palikt.

— Tad labi, ka Modris nenāca no Sibīrijas. Vai uzreiz sāki strādāt bibliotēkā?

— Nē. Braukāju uz Kuldīgu, palīdzēju mammai. Bērnu bibliotēkā Dundagā sāku strādāt 1995. gadā — bērnu darza korpusā, bet ne šajās telpās. Te, kur pašlaik runājamies, atradās skolas pirmās klasītes. Reizē ar mani atnāca Ina Eihlere. Šajās telpās sākām 1998. gadā, skola bija izgājusi ārā. Projektos ieguvām pirmos datorus, un, lai tos racionāli izmantotu, bija lietderīgi apvienot pieaugušo bibliotēku un bērnu bibliotēku. Pēc tam pirmais remonts te bija datortelpā 2011. gadā, vēl pēc gada izremontēja pirmo stāvu. Pārējais ir tā, kā no 1997. gada.

— Kopumā jau labi saglabāties. Te, kur kādreiz strādāja Daiga Muželovska, grīdas segumu gan derētu mainīt. Kas te ir pašlaik?

— Grāmatu fonds un datori. Ar laiku te ierīkos manu darbavietu. No mana stūra darba inspekcijas speciālisti dzen ārā. Jābūt arī atpūtas telpai darbiniekiem. Ir iecere šo telpu sadalīt trīs zonās: lasītavas fonds un datori, vadītājas darba vieta un darbinieku atpūtas telpa. Protams, lai to kvalitatīvi un mūsdienīgi izdarītu, vajag remontu.

— Vai šīs telpas remontam nav vēlmju sarakstā?

— Prasām gadu no gada. Pagaidām iztikam ar to grīdu, kāda nu ir. Varbūt gada otrajā pusē...

— Maijā būs pagājis gads kopš jūsu iekšējiem pārkārtojumiem...

— Apmeklētāji noteikti ir ieguvēji, ka periodikas lasītava ir pirmajā stāvā.

— Kopš novada laikime esi Centrālās bibliotēkas vadītāja, mums ir četras filiāles. Kā esat sadzīvojušies, kā sadarbojaties?

— Vīdāles un Kaļķu bibliotēkas ir manā atbildībā jau no darba pirmsākumiem. Mazirbē un Kolkā strādā pieredzējušas bibliotekāres ar atbilstošu izglītību. Kopš novada izveides esam saradušas un sastrādājušās. Labi ir visiem. Dalāmies pieredzē, pārņemam labāko. Vienots lielāks budžets vajadzības gadījumā ļauj vienai atsevišķai filiālei veltīt vairāk

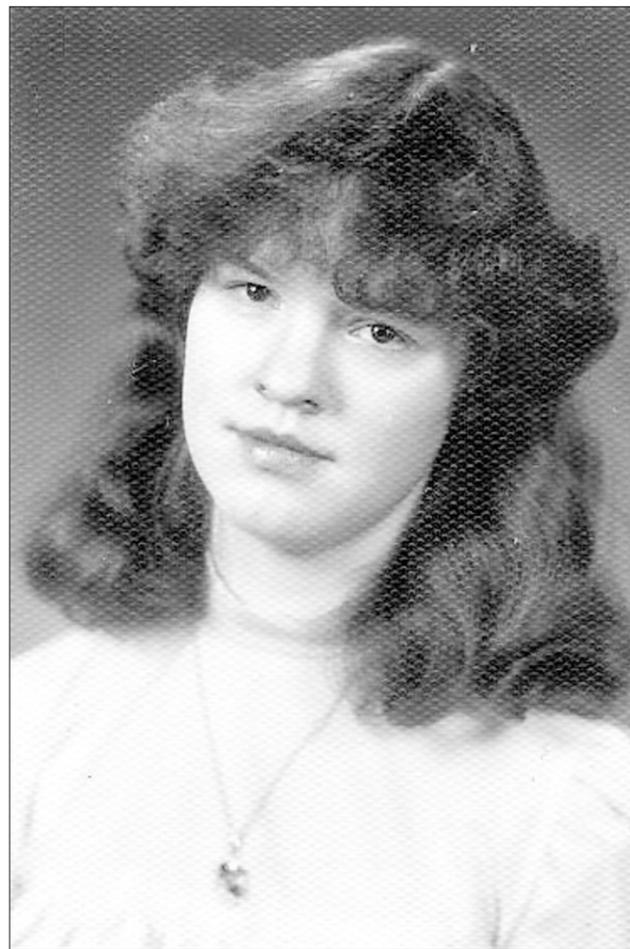
resursu.

— Vai vari minēt kādu piemēru?

— Kad apvienojāmies, tad Mazirbē vietējā bibliotēka bija iespiesta septiņos kvadrātmetros Lībiešu tautas namā, *Trešā tēvadēla* datori stāvēja kastēs neizsainoti. Ar pašvaldības atbalstu dabūjām telpas skolā, tas bija milzu ieguvums. Tāpat varējām pasūtīt jaunās mēbeles. To ļauj viens lielāks budžets — līdzēt tiem, kam tobrīd vairāk vajag. Kad pārņēmu vadību, tad skatījos, kā citas bibliotēkas izlieto līdzekļus preseī. Kolkā un Mazirbē presi pasūtīja nevis visam gadam, kas ļauj izmantot atlaides, bet gan ceturksnim, kas nav izdevīgi.

— Lauku novados bibliotēkas neapšaubāmi ir gaismas saliņas. Dundagas bibliotēkā, saprotams, pasākumu ir vairāk. Pie mums cieņojušies rakstnieki, pasākumus rīkojuši Kubalu skolas-muzeja ļaudis un vēl, un vēl. Bet pārējās bibliotēkās jau arī kaut kas notiek. Kaļķos ir jaunas telpas...

— Dažādos projektos labi sadarbojamies ar Latvijas Nacionālo bibliotēku. Mazirbnieki ir sparīgi ar savu *Kamolīti* un rokdarbnieku izstādēm, rīko arī fotogrāfiju izstādes. Kaļķos pērn Dzejas dienās bija uzsvars uz novadnieka Arnolda Auziņa dzeju, uz Ziemassvētkiem ir savas izrīcības — viņiem ir varēnas saimnieces. Kristīne Talberga stāstīja par savu studiju laika valodas pētījumu un iepazīstināja ar disku, kurā izmantots arī viņas vā-

• Vidusskolas pēdējā klasē.

kums.

Vīdālē pēdējos gados bibliotēkas darbu ir grūti nošķirt no biedrības *Visvidale* idejām. Kolkā Olītai ir izveidojusies ļoti laba sadarbība ar saviem lasītājiem, viņiem ir interesanti Dzejas dienu pasākumi, arī jūras malā. Olīta arī veiksmīgi paspēj iekļauties kopējā Latvijas lasīšanas veicināšanas programmā *Bērnu un jauniešu žūrija*.

— Vai tu vari vērtēt, kā gadu gaitā mainījušies lasītāji, viņu intereses? Kas notiek ar skaitu? Iedzīvotāju jau vairāk nekļūst...

— Skaits pēdējā laikā tomēr turas samērā stabils. No *Mazās skolas* nāk vienmēr, mēs viņiem esam ļoti svarīgi lasīšanas iemaņu apgūšanas un nostiprināšanas posmā. Bērnu nodaļā varam strādāt ar kopējo skolēnu skaitu vidusskolā. Pieaugušo lasītāju auditorija tomēr vairāk ir *brīvprātīgie*, un tiešām iepriecina, ka cilvēki nāk lasīt gan grāmatas, gan preses izdevumus.

— Bez grāmatas joprojām neiztik.

— Sākumskolā noteikti! Tagad gan nav tādi obligātās literatūras saraksti kā agrāk, nav

• Pērn jūnijā meitas Helēnas pamatskolas izlaidumā. No kreisās: Edvīns, Rasma, Ruta, Helēna, Modris un Kristīne.

tā, ka no viena autora der tikai un vienīgi šī grāmata. Ir labi, ja ir iespējama elastīgāka pieeja. No *Mazās skolas* nāk skolotāji, izskata mūsu fondu. Mums jau kāda konkrēta grāmata ir tikai vienā eksemplārā. Tāpēc skolotāji izveido sarakstu, lai bērns varētu plašāk izvēlēties. Un vēl. Bērni grib lasīt mūsdienu grāmatas. *Grega dienasgrāmatas*, piemēram. Labi, ka bērns vispār grib lasīt! Līdz ar to arī skolotājam labi jāzina jaunākā literatūra.

Pēdējos gados veiksmīgi sadarbojami ar piektajām un sestajām klasēm, viņiem ir diagnosticējošie darbi, tur jāstāsta par grāmatu. Arī tas ir kopdarbs ar skolotājiem, vienojamies, ko mēs varam piedāvāt, iesakām lasīt pēdējos piecos gados izdotās latviešu un ārzemju autoru grāmatas.

— **Turpinās arī Bērnu žūrija.**

— Jā. Šajā mācību gadā *Mazajā skolā* darbojās astoņpadsmit eksperti, *Lielajā skolā* — 22, vecāku žūrijā — divi. Bērnu žūrija, valsts līmeņa pasākums, aizsākās kaimiņos, Rojā 2002. gadā, un mēs, Dundagas bibliotēka, iesaistījāmies jau nākamajā gadā. Ļoti laba ierosme, bet... Jālasa jau ir līdztekus mācību darbam. Sākot ar septīto un astoto klasi, ir noslogota mācību programma. Pat nezinu, kā saukt tos bērnus, kas iesaistās un izlasa sešas papildu grāmatas...

— **Par varoņiem.**

— Gandrīz vai. Šo grāmatu saturs ir gana sarežģīts. Protams, Bērnu žūrijas dalībnieki ir īsti grāmatnieki. Pricējami par tiem, kas to izdara.

— **Kas sakāms par pārējiem lasītājiem?**

— Liela daļa ir darbaspējas vecumā, protams, allaž roši ir pensionāri. Grāmatas ir dažādas, gaumes — arī, bet jāpriecejas arī tad, kad cilvēks vakarā pirms naktsmiera paņēmis miega tableti, bet nomierinās, lasot sev tīkamu grāmatu.

— **Nu ja. Un ir jau vēl kaut kas, par ko varam priecāties — grāmata ikvienam rosina**

iztēli, tā ir dziļi intīma nodarbe. Kad lasi, tu neskaties televīziju, nesērfo internetā, neklusies radio. Grāmata ir greisirdīga, un tas ir labi.

— Pat pirmo kursu studenti mūsu bibliotēkā spēj atrast sev noderīgo. Mums ir gana labs piedāvājums, bet ceļš uz šejieni jauniešiem ir iesaistīts jau no mazām dienām. Lasīšana veicina cilvēka attīstību, kaut arī daudzi tam varbūt netic. Un lasīt grāmatu, tas taču nenozīmē tikai lasīt romānus. Ir arī tehniskā un cita veida profesionālā literatūra. Bez grāmatām un lasīšanas būtībā nevar iztikt nevienā profesijā!

— **Sarunas noslēgumā mazliet par divām citām tēmām. Tu jau kopš 2007. gada maija vadi mūsu arodbiedrību. Kā tas sākās?**

— Pirms tam jau ilgu gadu biju ierindas biedre. Ineta Feldentāle, kas pirms manis vadīja arodbiedrību, no šī amata atteicās, jo studēja. Ievēlēja mani. Bet es jau arī tad mācījos maģistrantūrā...

— **Man šķiet, ka tamlīdzīgos amatos, kuros nemaz tā nelaužas, ievēl tādus, par kuriem ļaudīm ir priekšstats, ka viņš būs īstais, kam paprasīt padomu, kas vajadzības gadījumā aizstāvēs. Un gluži pret pašu gribu arī nevienam neievēl. Varbūt no tēva tev kāds pamatīguma, grāmatveža gēns?**

— Pat nezinu. Tas prasa zināt likumus. Man visi panti nestāv prātā, kur nu vēl vairākus sasaistīt. Jā, es cenšos, parasti zinu, kur skatīties, vienmēr varu palūgt padomu Latvijas pašvaldību darbinieku arodbiedrībā un Brīvo arodbiedrību savienībā. Vienkāršu jautājumu jau nav! Tas pats mūsu koplīgums, karstais kartupelis! Kad tas jāveido, tad nesaņem priekšlikumu pārbaudīt. Mūsu arodbiedrībā gan esam tikai kādi 15 biedri, bet koplīgums skar visus pašvaldības darbiniekus. Ko iekļaut punktus, lai tie pēc iespējas labāk darbotos? Skumji jau ir, ka visbiežāk padomu vajag tad, kad darbinieku atlaiž vai

grib atlaist no darba.

— **Lai nepaliktu zaudētājos, lai izmantotu to, kas pēc likuma pienākas.**

— Nu ja, lai saprastu savas tiesības. Lai no darba devēja saņemtu to, kas pienākas.

— **Mazliet par ģimeni. Aši domās pārlūkosim tavus četrus bērnus, sākot ar vecāko.**

— Rasma joprojām studē, pa vecam varētu teikt — bibliotekāros.

— **Mammas pēdās!**

— Es meitu uz to nevirzīju, Rasma to izraudzījās neatkarīgi no manis. Kur strādās pēc beigšanas, nav zināms, bet pašlaik līdztekus studijām viņa strādā muzejā *Rīgas Biržā*. Pirms tam pabeidza Kultūras koledžu. Edvīns pēc pamatskolas izmācījās Kuldīgā par mēbeļu galdnieku, strādā Rīgā. Taisa mēbeles uzņēmumā *Bolderāja serviss* — gan ne no masīvkoka, bet no lamināta. Helēna mācās tepat vidusskolā, desmitajā klasē. Kopīgi spriežam

par nākotni. Vēl ir divi gadi laiks. Un tad mana māksliniece Kristīne, astotklasniece, kurai labi padodas zīmēšana. Īstenībā visi mani bērni labi zīmē, arī pašai un dzīvesbiedram Modrim tas patīk un padodas, Kristīnei — vizitēktāk. Viņa šogad beigs Dundagas Mākslas un mūzikas skolu. Ko tālāk izvēlēties? No sevis jau neaiziesi!

— **No sevis jau neaiziesi... Laikam jau to vari attiecināt arī uz sevi.**

— Jā. Man patīk darbs ar cilvēkiem, patīk, ka grāmatas un žurnāli joprojām ir cieņā, pati ātri apguvu datorzinības un labprāt izlīdzu apmeklētājiem. Patīk arī tas, ka gadījumos, kad uzreiz nemāku internetā izdarīt to, ko cilvēks lūdz, man ātri jāizdomā, jāatrod risinājums. Mūžu dzīvo, mūžu mācies!

Alnis Auziņš

Foto no Rutas Emerbergas albuma

Bērnu žūrija

21. februārī Talsos notika Lielie lasīšanas svētki, kas ir Talsu, Dundagas, Mērsraga un Rojas novada noslēgums programmai *Bērnu/Jauniešu un Vecāku žūrija 2016*.

Bērnu žūrija ir valsts mēroga lasīšanas veicināšanas programma, kuru īsteno Latvijas Nacionālā bibliotēka sadarbībā ar Latvijas Bibliotekāru biedrību, saņemot Valsts Kultūrkapitāla fonda, Kultūras ministrijas un pašvaldību atbalstu.

Šogad kā balva jaunajiem grāmatu ekspertiem pēc grāmatu lasīšanas maratona bija sabilnieka, dziedātāja Markusa Rivas (īstajā vārdā Miķelis Ļaksa) uzstāšanās un saruna par dzīvi, atbildot uz iepriekš viņam iesūtītajiem jautājumiem. Priecēja tas, ka mūziķis tiešām jau no bērnības pats ir liels grāmatu lasītājs — viena no pirmajām grāmatām bijusi *Zaķīšu pirtīna* — un šai nodarbei joprojām cenšas atlicināt daļu sava brīvā

laika. Markus atstāja gaiša, zinoša un patiesi smaidoša cilvēka iespaidu. Lai viņam veicas turpmākajā mūziķa karjerā!

Šajā programmā no mūsu novada darbojas Dundagas un Kolka bibliotēka. Grāmatu kolekcija sadalīta, un to lasīšana un vērtēšana norit attiecīgi piecās vecuma grupās. Skolēniem iesaistīšanās šajā grāmatu lasīšanā ir nopietna papildu noslodze mācību procesam. 2016. gadā lasīšanas veicināšanas programmas nosacījumus Dundagas bibliotēkā izpildīja 42 lasītāji un Kolka bibliotēkā — 12. Paldies viņiem!

Ruta Emerberga,

Dundagas novada

Centrālās bibliotēkas vadītāja

Dziedot dzimu, dziedot augu

Dundagas bērni pavēl balsij

25. februārī krāšņi izskanēja bērnu dziesmu konkurss *Dundagas balss pavēlnieks 2017*.

Konkurss mazajiem dziedātājiem ar šādu nosaukumu pie mums notika otro reizi. To iedejoja Dundagas Mākslas un mūzikas skolas mūsdienu deju grupas *mazie klauniņi* kopā ar deju pedagoģi Dainu Miķelsoni un iedziedāja pagājušā gada *Dundagas balss pavēlniece Keita Līga Klauberga*. Tas bija sveiciens visiem konkursa dalībniekiem un klausītājiem.

Konkursā piedalījās 20 bērni vecumā no 2 līdz 11 gadiem. Dalībniekus vērtēja 3 vecuma grupās: 2–4 gadi, 5–7 gadi un 8–11 gadi.

Ja jau konkurss, tad ir arī žūrija! Šoreiz šo atbildīgo darbu uzņēmās Sandra Lielanse, Talsu mūzikas skolas direktora vietniece mācību un audzināšanas darbā, Agrita Pried-

niece, Talsu mūzikas skolas kora klases pedagoģe un Laucienes jautkā kora vadītāja, un Rūta Abaja, postfolkloras grupas *Daba* San dalībniece.

Vecuma grupā no 2 līdz 4 gadiem piedalījās četri bērni, un visiem šī bija pirmā uzstāšanās konkursā. *Balss pavēlnieka* titulu visjaunākajā vecuma grupā ieguva Alens Slava ar latviešu tautas dziesmu *Seši mazi bundznieki*. Alens dziedāšanu prata veiksmīgi savienot ar bungošanu, un kopā ar sešām bundziniecēm priekšnesums bija spilgts un interesants.

Jau lielāka konkurence bija vecuma grupā no 5 līdz 7 gadiem. Te piedalījās seši dalīb-

• **Balss pavēlnieki visās 3 grupās: Martins Markuss Lorbergs, Nikola Anserga un Alens Slava.**

nieki, un gandrīz nevienam šī nebija pirmā uzstāšanās konkursā. Žūrija *Balss pavēlnieka* titulu piešķīra Martinam Markusam Lorbergam no Kolka. Martins Markuss dziedāja Daigas Rūtenbergas dziesmu ar Maijas Laukmanes vārdiem *Ai, kā man patīk!*. Žūrijai savukārt patika Martina brīvā izturēšanās uz skatuves — drošs, smaidīgs, atraisīts, labi izpildīja vokāli sarežģītu dziesmu. Martinam ir 7 gadi, zēns mācās mūzikas skolā, 1. kora klasē.

Arī vecuma grupā no 8 līdz 11 gadiem žūrijai nebija viegli vērtēt, jo vairāki dziedātāji parādīja ļoti labu sniegumu un bija stipri vien līdzvērtīgi. Šajā grupā piedalījās 10 bērni.

Balss pavēlnieka titulu ieguva Nikola Anserga. Meitene izpildīja Borisa Reņņika dziesmu ar Dagnijas Dreikas vārdiem *Pasaule, pasaulīt*. Ar izvēlēto zināmo dziesmu un pārliecinošo izpildījumu Nikola prata uzkurināt arī publiku. Nikola piedalījies arī iepriekš rīkotajos konkursos *Dundagas Čālis* un *Dundagas Gailis*.

Paldies, vecāki, ka iedrošināt savus bērnus un atbalstāt jau gatavošanās stadijā! Bet vislielākais paldies muzikālajiem pedagogiem: Lindai Pavlovskai-Dišlerei, Ingai Apškrūmai, Dacei Šmitei, Rudītei Baļķītei un Inorai Sprōģei, kas papildus tiešajam darbam ar lielu atbildību gatavoja bērnus konkursam.

Paldies arī skatītājiem par atsaucību un atbalstu visiem dalībniekiem!

Žūrija aicināja nākotnē vairāk piedomāt par dziesmu izvēli atbilstoši bērna vecumam. Vecākiem šajā jautājumā labāk pakonsultēties ar pedagogiem, lai dziesma tiešām būtu piemērota bērnam. Reizēm ir tā, ka izvēlēta dziesma neļauj bērnam uz skatuves brīvi izpausties, jo ir par sarežģītu un nepiemērotu. Un tad ir mazliet žēl.

Mums ir radušās idejas un priekšlikumi, kā nākotnē konkursu padarīt vēl saistošāku un daudzveidīgāku, dodot iespēju piedalīties arī grupām un ansambļiem.

Uz tikšanās!

Smaida Šnikvalde

Visvalža Biezbārza foto

• **Jauno vokālistu priekšnesumu skati atklāja Dundagas Mākslas un mūzikas skolas mūsdienu deju grupas mazie klauniņi savas deju skolotājas Dainas Miķelsones vadībā.**

Atpakaļlaiks

Stāstu vakars Kubalos

Fakti un pārdomas

24. marta pēcpusdienā Kubalu skolas-muzeja ļaudis aicināja uz atmiņu vakaru, īpaši rosinot atcerēties īsu posmu šī nama vēsturē — no 1964. gada, kad skolu slēdz, līdz muzeja atvēršanai 1972. gadā, pašam atklāšanas brīdim gan nepieskaroties. Tas lai paliek priekšdienām, kas, cik noprotams, varētu pienākt drīz. Bet, ja reiz 2017. gadā pieminam dažādus zīmīgus gadskaitļus, tad Kubalu skola-muzejs šogad piedzīvo jo zīmīgu laiku: skolas namam aprit 175 gadi, muzejam — 45, Dundagas pašvaldības muzejam — 25.

Gan jau dažs labs, ne tikai šo rindiņu autoru vien, zina vienu no daudzajiem trāpīgajiem Remarka izteicieniem — par atmosfēru. Slinkums meklēt, lai precīzi citētu, bet varu pateikt, kurā darbā skatīties, — *Trīs draugos*. Tātad atmosfēra var būt gaiss, ko pumpē riepās, bet var būt arī pavisam kas cits. Gaisotne, noskaņa, dvesma, ja gribat, aura, katrā ziņā kaut kas ļoti īpašs, kas raksturo kādu cilvēku, personību vai arī vietu.

Domāju, man būs piekritēji, kas sacīs tāpat kā es — Kubalu skolai-muzejam neapšaubāmi piemīt vārdos tomēr grūti ietērpjamā jušana, kas apņem apmeklētāju, līdzko viņš pārkāpj senā nama sliekšni. Tā ir daudzu apstākļu summa. Ja gribētu izteikties pārmēru mūsdienīgi, tad sacītu «sinerģija». Tas ir, summējoties daudziem un dažādiem apstākļiem, sākot ar Dinsberga lietotiem priekšmetiem, piemēram, bufeti un Dinsberga garu (jā, jā!), vēsturisko skolas namu, muzeja tapšanas laikā šurp atvestām senos laikus raksturojošām mantām, ko ar mīlestību atgādājuši paši dundadziņi, ar skursteņnama pavardu un uguni katrā pasākumā, muzeja vadītāja Ivara un viņa palīgu cieņpilno pētnieka attieksmi pret Dinsbergu un mūsu visu kopīgo pagātņi, kas nezūd un turpinās mūsdienās tikai tad, ja to ik pa laikam no jauna izdzīvo, — tam visam summējoties, iegūstam daudz vairāk nekā vienkāršā aritmētiskā darbībā saskaitot «1+2+3+...».

Stāstu vakarā ir pulcējušies divi desmiti dalībnieku. Būtībā jau katreiz, te ierodoties, jāņem vērā, ka ar vienkāršu klausīšanos un skatīšanos cauri netiks. Kaut kas pašam būs jādara. Šoreiz Ivars uzreiz atgādina astoņus klusuma gadus, no 1964. līdz 1972., kad skolas vairs nav un muzeja vēl nav. Vai tomēr kopīgiem spēkiem varam ko uzziņāt?

Muzeja vadītājs pats iesāk ar skopajām ziņām, ko izdevies sameklēt Ventpils zonālajā valsts arhīvā. Šis ir gadījums, kad lietiskās, kodolīgās pavēles ir interesantas. Pareizāk sakot, aiztektā jaušamais. Šķiet, ka 1964. gada pavasarī, skolas darbiniekiem dodoties kārtējā atvaļinājumā un skolēniem — suņu dienās, nekas neliecina, ka rudenī šīs mācību iestādes vairs nebūs... Visapkārt ir mājas un tāpēc arī audzēkņi, katras skolas darbības galvenais priekšnosacījums! Bet augusta nogalē jau izdotas pavēles par darbinieku atbrīvošanu no darba mācību iestādes slēgšanas dēļ. Bezkaislīgais pavēļu teksts ir kā niecīgs režģis, kas divās stundās, papildināts ar vairāku klātesošo atmiņām, jau apaug ar nedaudz taustāmu miesu. Tas muzejam itin brangus ieguvums.

Bijušais skolēns Slaviks Mozoļevs atceras — vasaras beigās atbraucis ar tēvu no Latgales, lai turpinātu mācības Dinsberga skolā, un ar pārsteigumu atklājis, ka skolas vairs nav. Par tālākajiem klusuma gadiem interesantās atmiņās dalās Lenarts Auziņš. Pēc skolas likvidēšanas bijušajā mācību iestādē ierīko vairākus dzīvokļus MRS strādājošo ģimenēm, un arī Lenarts ar saviem tuviniekiem te pavada apmēram pusotru gadu. Gučuļu laiki vēl nav sākušies, te izmitināti MRS viesstrādnieki — divas ģimenes no Latgales, viena lietuviešu ģimene, vēl kādi. Lenarta teikto labi papildina Imanta Ziedoņa *Kurzemītes* fragments, ko nolasa muzeja vecākā speciāliste Marta Ratkeviča. Jā, dzejnieks tieši klusajā starpbrīdī te iegriezies un redzēto dokumentējis: «Māja tagad nodota Dundagas MRS. Te dzīvo šoferi un buldozeristi ar ģimenēm, māja izremontēta (protams, dzīvokļiem), vecais manteskurstenis gan, kā

par brīnumu, izgāzts nav. Augšstāvā vēl saglabājusies arī Dinsberga istaba. Lai nokļūtu tajā, jālaipo pa izmētātu skolas burtnīcu un vecu grāmatu klājienu. Arī Dinsberga jubilejas vainagi bijuši izmētāti bēniņu istabā pa grīdu. Tagad kāda no mājas iemītniecēm, vienkārši mājsaimniece, vainagus pakārusi kā nu mājējus gar sienu vietā, kur mazāk tek jumts».

Klausoties tālāk gan Pētera Cielava atmiņās, gan Ivara Abaja citētajās Herberta Dorbes vēstulēs toreizējām Dundagas vidusskolas direktoram Guntim Grūslim un Rakstnieku savienībai, kas atspoguļo rakstnieka nepiekāpīgos centienus saglabāt seno skolas namu un tajā iedzīvināt Dinsberga piemiņu, rodas doma, ka šajos pāris klusuma gados viss itin kā šūpojies svaru kausos — būt vai nebūt? Kas tomēr nosvēris par labu būtībai?

Jā, cik daudz vai maz vajag, lai kaut kas labs notiktu vai arī nenotiktu? Reizēm kāds sākums var pavērst notikumu virzību uz vienu vai otru pusi. Labi ir tad, ja cilvēki nenobīstas vai arī vienaldzībā neatmet ar roku, sak, ko nu tur! Šajā gadījumā virsroku guvusi labā sinerģija. Ir tātad Herberta Dorbes apņēmība nelaist zudībā spalvas brāļa mūža veikumu. Viņš pūlas, cik nu vien tajos apstākļos var, un kāda dzirksteļi jau pārlec. Ir nacionāli noskaņota jaunieša Pētera Cielavas apbrīnojami ideālistiski centieni atcerēties un pieminēt aizgājušo laiku latviešu kultūras darbiniekus. Arī Dinsbergu viņa 150. dzimšanas gadā. Atkal kāds gaudiņš, sēkliņa, un ir turpinājums — tikpat nacionāli noskaņotā literatūrpētnieka Romāna Pussara Dinsbergam veltīts raksts. Ir Talsu muzeja ļaūzī ierastība un — kas jo īpaši svarīgi! — pašu duņdžiņu atsaucība, gādājot laikmeta liecības, priekšmetus. Un svaru kausi nosvēris par labu būtībai.

Pievēršoties R. Pussara publikācijai, Ivars atklāj interesantus faktus par kādu Dinsber-

ga darbu, kas, manuprāt, ir ļoti zīmīgs. R. Pussars savā rakstā citē dzejoļa latviešu biedrība divas rindiņas: «Mēs latvieši! Un pie šī vārda / Mēs mūžam draugi paliksim...» Noslēgums ar daudzpunkti. Tieši tādu to atceros arī es vai nu no skolas, vai arī no studiju laikiem. Izrādās, ka tā ir tikai puse no četrriņdes, turklāt pats autors ir sacerējis divus atšķirīgus turpinājumus. 1856. gada *Mājas Viesa* 2. numurā rakstīts: «Kas tautas godu kājām spārda, / To vārguli nožēlosim». Bet 1862. gada paša Dinsberga *Kabatas grāmatīnā ar daudz lustīgām ziņgēm* lasāms spēcīgāks noslēgums: «Kas tautas godu kājām spārda, / To pašu kājām spārdīsim!». Saprota, ka padomju laikos ne viens, ne otrs nobeigums nevarēja ieraudzīt dienas gaismu, un īstenībā jau jābrīnās par pirmo divu rindiņu parādīšanos publikācijā.

Arī tālākā vakara gaitā noris vērtīga domu apmaiņa. Gundega Blumberga ar mājastēva

• Herberts Dorbe pie slēgtās Dinsberga skolas 1964. gada 3. septembrī.

Foto no Latvijas Nacionālās bibliotēkas Alekseja Apiņa Reto grāmatu un rokrakstu lasītavas Herberta Dorbes fonda

palīdzību noskaidro vārda «Kubali» pamatību un savukārt rosina padomāt par dažādām, mūsdienīgi izsakoties, interaktīvām nodarbēm, ko muzejs varētu piedāvāt priekšdienām. Piemēram, muzejs ir vieta, kur visas paaudzes varētu paskatīties un arī pasmaržot, kā tad bija vakarēšana, kad vienīgais gaismeklis bija skals. Vai arī iedot skolēnu grupai sacensties glītrakstīšanā, izmantojot zoss spalvu.

Ivara teiktais apliecina, ka viešņas domu gājiens jau ir uz viena viļņa ar pašu muzejnieku iecerēto. Tieši tāpēc muzeja vecākā speciāliste Marta Ratkeviča Zviedrijā apguvusi muzejpedagoģisko metodi, lai šeit atraktīvi, iesaistot apmeklētājus, vēstītu par Dinsbergu un viņa laikabiedru dzīvi un centieniem. Kā saka Ivars — tiešām, šajos laikos retais mēros tuvu vai varbūt pat diezgan tālu ceļu, lai, ieradies muzejā, izlasītu tikai sausus faktus vai no muzeja vadītāja uzzinātu pamatinformāciju. Tagad cilvēki grib izjust, sajūst, izgaršot, aptaustīt, izbaudīt. Vārdi «ar rokām neaiztikt», kas vēl nesenā pagātnē pirmām kārtām saistījās ar dažādām ekspozīcijām, pamazām nogrimst pagātnē un varbūt paliek spēkā vien atsevišķos gadījumos. Bet ne dzīvā muzejā.

Vērtīgs šķiet Gundegas ierosinājums apsvērt paša muzeja nosaukumu. Taisnība ir valodniekiem, kas labā latviešu valodā aicina starp vārdiem nelietot defisi, jo šis *velniņš* nūdien ir krievisks un tātad svešķermenisks mūsu mēlei. «Muzejskola», saka viešņa, un

Izraksti no Dinsberga 7. gadīgās skolas Pavēļu grāmatas

Pavēle nr. 64

1964. gada 20. maijā

Piešķiru kārtējo atvaļinājumu [skolotājam] Kiršteiņam Aleksandram Kārļa d. no 1964. gada 20. jūnija līdz 1964. gada 15. augustam.

Skolas pārzine: G. Zelenko.

Pavēle nr. 65

1964. gada 20. maijā

Piešķiru kārtējo atvaļinājumu šīs skolas skolotājai Zelenko Genovefai Aleksandra m. no 1964. gada 10. jūnija līdz š.g. 5. augustam.

Skolas pārzine: G. Zelenko.

Pavēle nr. 71

1964. gada 28. augustā

Atbrīvoju no skolas apkalpotāju V. J. no skolas apkalpotāja pienākumiem ar 1964. gada 1. septembri sakarā ar skolas likvidāciju.

Skolas pārzine G. Zelenko.

Pavēle nr. 72

1964. gada 28. augustā

Atbrīvoju no skolas vārītājas pienākumu izpildīšanas E. P. ar 1964. gada 1. septembri sakarā ar skolas likvidāciju.

Skolas pārzine G. Zelenko.

Avots: Ventpils zonālais valsts arhīvs, 640. fonds, 1. apraksts, 1. lieta

manām ausīm tas tīk. Vai to kādreiz varētu mainīt, tas jau galvenokārt laikam ir Ivara ziņā un nav rītdienas darba kārtībā, bet priekšlikums ir apdomāšanas vērts.

Noslēgumā — tēja un Elmas rauši.

Pārdomājot vēleiz skolas atmiņu vakara gaitu, gan paša nupat rakstīto, nospriedu — bet var taču būt, ka ir ļaudis, kas īpašu noskaņu nejut. Nejut, jo neatnāk, nejut, pabraucot garām, un nejut arī, pārkāpjot pāri sliekšnim. Un neba tikai kādā konkrētā muzejā, arī pili vai kādā pasākumiem piesātinātā tautas namā. Tā var būt, un nevienu tur nevināsim. Prātā iešāvās kāda cita latviešu literatūras dižgara, Jāņa Jaunsudrabiņa, sacītais viņa slavenajā *Aijā*. Rakstnieka varonis spriež par «rezonances likumu». Proti, par acīm nesaredzamu, tomēr ļoti reālu starojumu, kas spēj satuvināt divus cilvēkus, ja abiem ir kas dvēseliski kopīgs. Vienā skan kāda stīga, un tā ievibrē otrā. Bet tā jau var būt arī ar vietu, kurā nokļūstam, ar notikumu, ko piedzīvojam. Ja mūsos ievibrē tās vietas melodija, kas tur ielikta kopš pirmsākumiem un ko līdzīgas noskaņas ļaudis vēlāk kopuši, saglabājuši un ar atbilstoši mūsdienas izteiksmes līdzekļiem attīstījuši, tad «rezonance» darbojas. Bet, ja apmeklētājs vai garāmgājējs ir uz pilnīgi cita viļņa garuma, tad nekā. Tad rezonanses nav, un vārds «atmosfēra» ir un paliek tukša skaņa. Vai arī gaiss, ko pumpē riepās.

Alnis Auziņš

Pateicības vārdi

Patiesu interesi par skolas nama vēsturi un muzeja rītdienu mēs sajūtām no visiem ciemiņiem. Paldies! Īpašs ieguvums mums visiem bija atmiņu stāstījumi, ar tiem dalījās Anna Rasa — Talsu novadpētniecības un mākslas muzeja direktore, Dinsberga pamatskolas bijušie skolēni Lenarts Auziņš un Slaviks Mozoļevs, kā arī Pēteris Cielavs. Atmiņu stāstījuma audioieraksts glabāsies muzeja krājumā. Vēl pateicamies Latvijas Nacionālās bibliotēkas Reto grāmatu un rokrakstu nodaļai, Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas Misiņa bibliotēkai un Ventpils zonālajam valsts arhīvam par muzejam sniegto atbalstu, apkopojot skolas vēstures liecības (1964–1972).

Pateicība par atbalstu pasākuma norisē tāpat pienākas Dundagas novada pašvaldības Saimnieciskajam dienestam par izšķūrtu ceļu, biedrībai *Ziemeļkurzemes biznesa asociācija* par aizdoto projektoru un *Jaunsnīķeru* saimniecei Elmai Zadiņai par garšīgajām pļedām un sklandraušiem! Paldies!

Ivars Abajs, muzeja vadītājs

Pie mums, uz zemēm

Eksotisko dzīvnieku parks

Pēc mūsu tūrisma lietpratēju atgriešanās no lielās *Balttour* izstādes Ķīpsalā un runājoties ar Alandu Pūliņu, Tūrisma informācijas centrā pamanīju lapiņu ar uzaicinājumu apmeklēt eksotiskos dzīvniekus ... Dundagā. Jā, Saules ielā, iepretī *Strautiņu* veikalam, mājot gan zilā gov, gan strausi, gan ... kameļi! Zvanīju uz norādīto telefona numuru, un Evita Lauksteine laipni atsaucās manam lūgumam visu izrādīt un izstāstīt.

Arta, Pipars, Kosmos, Sultāns juniors...

Jau pa gabalu, vēl nepieejot pie sētas, dzirdu tradicionālu gaiļa dziedāšanu. Bet tie ir tikai *ziediņi*. Pienākot klāt, redzu mūsu platuma grādiem neparastus dzīvniekus, tiešām *odziņas*. Teikšu atklāti, vasarās paceļojot pa Latviju, nu jau esmu saskatījis dažnedažādus aizjūras brīnumus, kā strausus un alpakas, tomēr sastapt ko tādu tepat Dundagas centrā, tas nūdien ir eksotiski. Tūlīt arī namamāte Evita mani ved sētā un iepazīstina ar savu saimi.

ta piekrītoši māj — kaitināt nedrīkst, un to jau piekodina. Toties barot atšķirībā no lielā zvērudārza Ķīšezera krastos te ļauj. Lamas un alpakas maigi ar lūpām ņem barību no rokas. Delikatēse ir burkāni, tāpat par gardumu šie mīļie dzīvnieki uzlūko cukurbietes. Saimnieki saviem veģetāriešiem dod arī īpašo kazu un aitu barību.

Ar mūsu Baltijas klimatu visi eksotiskie radījumi apraduši labi. Daudziem no viņiem, arī alpākām un lamām, ir uzbūvētas savas mājas. Aukstums gan nav galvenais ienaid-

• *Dzīvnieki Evitai patīk no mazām dienām. Sākumā tie bija Latvijas lauku sētai tradicionāli mājdzīvnieki, vēlāk modās interese par mūsu platuma grādiem neierastākiem radījumiem. Viesojoties pie Evitas, pārliecinājos, ka interese un patika ir abpusēja — arī eksotiskajiem dzīvniekiem par savu saimnieci.* Autora foto

Pirmās tuvāk nāk trīs alpakas — viena brūna, divas pelēcīgas. Brūno saimniece sauc par Vikiju. Samulstu, kad pelēcīgo Evita uzrunā par Baltiņu. Izrādās, ka pelēcās patiesībā esot baltas, tikai notriepušās ar pelniem. Esot arī dažādas šķirnes, un arī tēvzeme alpākām atšķiras. Brūnā dzimusi Cēsīs, tāpat Latvijas pilsonē, tāpēc arī ausī nav *gredzena*, toties abas it kā baltās ir ārzemnieces un ar numuru zīmēm ausīs. Protams, saimniece visu savu saimi zina ne jau pēc numuriem, katram ir savs vārds.

Lamas, kas nelamājas

Turpat draudzīgi līdzās sienu ēd divas lamas, Arta un Mario. Viena no tām — topošā māmiņa. Aši piesteidzas maza pundurkaziņa... Pandu aita iepazīdamās man pieklājīgi saka: bē-bē. Neesmu zvēru valodas lietpratējs, tāpēc man šķiet, ka šī aita blēj tāpat kā mums Latvijā pierastās.

Lai uzturētu sarunu ar saimnieci, parakņājos savos atmiņu apcirkņos un atceros pasen lasītu apgalvojumu, ka lamas spļaujot. Nu ir izdevība to pajautāt. Vai tā ir taisnība? Evita apliecina — jā, tā esot gan. «To, ka spļautu uz cilvēkiem, nav gadījies piedzīvot. Savā starpā gan, tā kā no lielgabala». Un vai tikai lama lamai? «Nē, arī uz radniecēm alpākām», saimniece stāsta. «Arī, ja pienāk pundurcūka un greizi paskatās uz kaimiņiem. Tā lamas pauž attieksmi pret to, kas viņām tobrīd nepatīk».

Redz, kā! Tātad lama vis nelamājas, kā varētu spriest pēc nosaukuma, bet rīkojas — tirkkk, tirkkk! — šauj virsū. Hm, tīri teorētiski spriežot, varētu nepatikt arī kāds cilvēks? Labi, to jau nu katrs pats *homo sapiens* var izsecināt, ka zvērus kaitināt nedrīkst. Bet ja nu apmeklētāju barā trāpās kāds *homo*, kas nav *sapiens*? Uzrakstus «Nebarot, nekaitināt!» kā lielajā zvērudārzā Rīgā neredzu. Evi-

• *Kas to būtu domājies, ka straus agrā bērnībā atgādina eži! Tā dažiem dundadzniekiem licies, ieraugot Evitas saimniecībā divus adatānus radījumus, — tādi paprāvāki eži! Nu jau gan tie izskatās «pēc sevis», tas ir, pēc strausiem.* Foto no E. Lauksteines albuma

nieks, kāpēc nevarētu uzturēties ārā, pat 15 grādu sals neko ļaunu nespēj nodarīt. Krietni vairāk šiem lopiņiem traucē mitrums. Izmirkt nav vēlams, tāpēc lietainā laikā saimnieki lamas un alpakas ārā nelaiž. Evita mūdina mani pačamdīt lamas kažoku. Jā, virspuse spalva ir mitra, bet tas tādēļ, ka dzīvnieki visu nakti ir bijuši ārā, toties, parokoties dziļāk, pārliecinās — silts un sauss.

Pa ceļam pie zoodārza jaunākā iemītnieka, kameļa Sultāna juniora, Evita iepazīstina ar šo dzīvnieku ģenealoģiju. Lamas un alpakas ir radinieki, tāpat arī kameļi. Kameļis tie Dundagā ir tikai trīs nedēļas (runājamijs 14. februārī. Red.). Ēdienkarte līdzinās lamu

un alpaku iecienītajai: burkāni, maize, siens, aitu un kazu barība. Bet vai kameļim, tukšneša kuģim, pie mums nav par aukstu? Divkuprainie kameļi mūsu klimatiskajiem apstākļiem labāk pielāgojoties. Vienkuprainajiem gan klājoties grūtāk, viņi vairāk alkstot siltuma.

Tukšneša kuģītis no Cēsu puses

Kameļis nūdien šķiet eksotisks dzīvnieks, un mani ziņkārō, cik aptuveni tāds lopiņš maksā. Vairāk taču nekā vidēji izdodam par lietotu automašīnu? Jā gan, Evita apstiprina, un es saprotu, ka turpināšu braukt ar savu astoņpadsmitgadīgo *roveru*. Bet cenu starpība ir saprotama, jo kameļis atšķirībā no manas automašīnas, kas nodzīta pa ārvalstu ceļiem, praktiski nav lietots!

«Tēvi gan maksā lētāk», Evita turpina mani izglītēt kameļu gudrībās, «mātes ir dārgas, un tās arī nemaz tā nepārdod». Bet vai Sultānam junioram vientulībā ar laiku nekļūs sērīgi? Labi, pašlaik Sultāns vēl ir kameļbērns un to, ka šodien, manā ciemu reizē, ir Valentīndiena ar visām no tā izrietošajām konsekvencēm, viņš vēl nesaprot. Evita piekrīt, ka ar laiku zēnam modīsies interese par pretējo dzimumu. Sultāns pagaidām ir sasniedzis tikai pusi no pieauguša kameļa lieluma — kājas jau ir diezgan garas, bet rumpis vēl īss. Kameļi vidēji dzīvo 40 gadus. Sultāns turpinās augt līdz četriem gadiem, un uz to laiku audzuvēcākiem jāsakrāj nauda kameļu meitenei. Jāņem vērā, ka puisim vajag apmēram viena vecuma partneri. Izrādās — Lauksteini jau sarunājuši, ka varētu atvest kādu piemīlīgu kameļlīti no Šveices puses.

Bet vai Sultānam kādreiz varēs sēsties mugurā? Jā, jāpaciešas tie paši četri gadi, tad kameļa kauli būs nobrieduši, kupri — attīstījušies. Starp citu, kupros ir tauki, ne ūdens, kā apmeklētāji reizēm aplami spriež. Lai varētu vizināt cilvēkus, Sultānu gan vajadzēs paskolot. Saimnieki jau sarunājuši dresētāju no Āfrikas, kas brauc arī uz *Rakšiem*, kur dzīvo Sultāna juniora tēvs Sultāns seniors.

Atvadāmie no kameļa un ejam uz kūti raudzīt aiticūkas. Tiešām — pēc formas izskatās kā cūkas, tikai uzgērkušas aitu vilnu. Vai tā ir tāda suga, vai arī tās ir nejausi sakrustojušās? Īstenībā sakrustošana notikusi,

ežiem. Dažiem tā arī šķitis — mazā aplociņā guļ spuraini, adatāni eži! Savukārt vēlāk kāds apmeklētājs apvaicājies, vai neesot bail, ka šie putni paaugušies neaizlido... Nu, ja kaut kas tāds atgadītos, tad par Dundagas strausiem rakstītu ne tikai šaursaziņas izdevums *Dundadznieks*, bet arī *National Geographic*. Šo rindiņu autors, lai arī cik maz zina par putniem, tomēr atceras, ka ēdamas ir arī tās olas, ko dēj tikai skrejoši putni. Līdz pirmajām omlēm gan gadi divi jāpagaida...

Vai nu es būtu apskatījis visus zvērus? Nē, citām ciemu reizēm paliek zilā govš Pērle, kas patlaban vēl tikai tele, neredzēts paliek pāvs, pundurtruši un šinšilas, kas tiešām nemil aukstumu un tādēļ paslēpušās siltumā.

Patika kopš bērnības un nākotnes ieceres

Bērnību Evita aizvadījusi *Kaņķumos*, un dzīvnieki viņai patīk kopš mazotnes. «Es nekad nespēju nodarīt pāri dzīvniekam», Evita saka un atzīst — pat tad, ja jānokauj vista, tad viņa lūdz kādu to izdarīt vai ... vispār to atdod citam.

Doma savākt eksotiskus zvērus radusies jau pirms gadiem pieciem. Pirmie bijuši šinšilas un pundurcūciņas, no lielajiem pirmie strausi — pērn augustā, pēc tam arī lamas un alpakas. Kā pagaidām pēdējais ieradies kameļis — līdzko beidzies zīst mammas pupu. «Man ir liels sapnis», Evita atklāj, «gribētu iegādāties pērtiķi! Vispirms gan jāievāc ziņas».

Piedāvājums pareklamēties *Balttour* izstādē Ķīpsalā nācis no mūsu Tūrisma informācijas centra. *Feisbukā* Evita ievietojuši fotogrāfijas. Vaicāju, vai apmeklētāji jau brauc. Jā, ciemojušies no mūsu bērnudārza *Kurzemīte*, arī grupa no Ventspils.

Bet kā to uztver dzīvesbiedrs Aldis? Un kā apkārtējie? Kad Aldis sācis te dzīvot, vispirms viņš nopriecājies, ka beidzot ticis pie sava suņa. Tagad pamazām ticis arī pie daudz eksotiskākiem dzīvniekiem. Kaimiņi uztverot ļoti saprotoši, un pati Evita pauž pārliecību — ir labi, ka Dundagas centrā var apskatīt neparastus dzīvniekus, tas tikai vairo interesi par mūsu pusi.

«Arī ar Pārtikas un veterināro dienestu viss ir saskaņots», Evita turpina, «citādi jau nevar būt. Viņu darbinieki šeit bijuši un apskatījuši. Dzīvniekiem jābūt normāliem dzīves apstākļiem!» Atceros un pajautāju par aiticūkām — nosaukumā iekšā ir vārds «cūka», vai Āfrikas cūku mēris tām nedraud? Saimniece stāsta, ka aiticūku asins analīzēs viss ir kārtībā. Jā, risks pastāvot, bet šī šķirne esot visizturīgākā pret slimībām, jo krustojums nākot par labu.

Evitas lielā iecere ir paplašināt savu zvēru saimniecību — nomāt no pašvaldības 0,5 ha zemes gabalu, tajā ierīkot aplokus, piestiprināt uzrakstus, kā katru dzīvnieku sauc. Jau tuvākajā gadā viņa grib izkopt šo vietu, izveidot taku, bērnu izklaidei ierīkot lecamspilvenu un iespēju braukt ar velokārtiem — gandrīz vai pirmā formula, tikai pašam jāminas. Lai ieceres piepildītu, Evita raksta *LEADER* projektu. Vispirms Evita teic lielu paldies Attīstības un plānošanas nodaļas projektu speciālistei Baibai Reimanei, tāpat tiem deputātiem, kas iesaistījušies, visu izskaidrojuši, atbalstījuši un iedrošinājuši.

Doma par projektu radusies itin kā nejauši. Kad Lauksaimniecības datu centrā Evita reģistrējusi alpakas un lamas, centra darbiniece pajautājusi, kāpēc nerakstot projektu, un, uzzinājusi, ka viņa nav talsniece, ieteikusi griezties pie Guntas Abajas. Evita atzīst, ka vienai pašai pirmoreiz uzrakstīt projektu būtu ļoti grūti, tāpēc vēlreiz pateicas palīgiem par ieinteresētību un atbalstu.

Projekts par eksotiskajiem dzīvniekiem būtībā nozīmē labiekārtot teritoriju, un Evita uzsver, ka svarīgi paredzēt nelielu izklaidi bērniem, jo viņi ir dažādi — ir tādi, kurus ļoti saista dzīvnieki, taču ne visi.

Neapšaubāmi, lai ieceres piepildītu, jāiegulda laiks un arī nauda. Vai ir sarēķināts, kā vēlāk tas atmaksāsies tīri finansiāli? Uz to Evita atbild tā: «Apmeklētāji jau būs. Par peļņu gan nedomāju, to rādīs laiks. Galvenais, lai dzīvnieki labi justos un lai cilvēkiem būtu prieks. Tad prieks būs arī pašiem!»

Alnis Auziņš

Par zaļu pat vēl zaļāks

Dundagas vidusskolā

Laiks II semestra pirmajā pusē Dundagas vidusskolā aizritējis piesātināti.

Daudzi skolēni mācību sasniegumus apliecinājuši dalībā starpnovadu un valsts mēroga mācību priekšmetu olimpiādēs latviešu valodā, angļu valodā, krievu valodā, vēsturē, mājturībā, matemātikā, fizikā, bioloģijā un ekonomikā. Godalgotas vietas un atzinības ieguvuši Evelīna Ķiršakmene, Elīza Gerdiņa, Kārlis Gerdiņš, Ernests Tropiņš, Māra Sila, Loreta Bergmane, Anna Iesalniece, Elvis Šackis, Kārlis Ģermanis, Kate Nierliņa, Kristīne Reinholde, Ginta Egle, Kristīne Ralle un Līva Bērzkalne.

Skolas mērogā notika skolēnu pašpārvaldes rīkotais skolēnu erudīcijas konkurss *Par un ap Latviju*. 5.–6. klašu grupā uzvaru guva 6. b klases *piecnieks* (komandā 5 dalībnieki), 7.–8. klašu grupā visvairāk punktu ieguva 8. a klases komanda, savukārt 9.–12. klašu grupā uzvaru 12. klases skolēnu komandai.

Radošs, izaicinošs un jautrs bija ikgadējais *popielas* žanra koncerts, kurā pirmās trīs vietas savā starpā sadalīja 6. b klases, 9. b klases un 10. klases šovmeņi. Zīmīgi, ka žūrijas un skatītāju vērtējums saskanēja, par vislabāko atzīstot 9. b klases priekšnesumu. Jāuzteic pasākuma vadītāji Kristīne Ralle un Rūdolfs Bražis, kas darbojās atbilstoši Alises Jurčas scenārijam.

Lielās skolas skolēni esošās zināšanas lika lietā projektu nedēļā *Veselīgs. Dzīvesveids. Uzturs. Es*. Darbnīcās pievērsās tādām tēmām kā veselīgs ēdiens, ķermeņa un kāju kopšana, zobu veselība, bioloģiskā lauksaimniecībā kā alternatīva tradicionālajam saimniecības veidam. Kompetenču dienā skolēni iedziļinājās klimata izmaiņās.

22. februārī 8 skolēni no 11. klases aizstā-

vēja zinātniskās pētniecības darbus, starp kuriem bija arī tēmas par nodokļu sistēmu, mecenātismu, mūsu novadnieci Līgu Purmalī, Bībeles skatījumu uz atkarībām, stikla otrreizēju izmantošanu, kristālu audzēšanu, meteoroloģiskiem pētījumiem.

Karjeras dienā skolēnu saimi klasēs ar savu profesionālo karjeru un atziņām par dzīvi iepazīstināja Vilnis Kaudze, Madars Burnevics, Toms Zoss, Jānis Zadiņš, Ilze Iesalniece, Marta Ratkeviča, Rūta Abaja, Jānis Klucis un Jurģis Remess — mūsu vidusskolas absolventi. Savukārt Starptautiskās skolas skolotājs Ulvis Kravalis lekcijā *Kas jaunietim ir pats svarīgākais?* piedāvāja iespējamus pieturpunktus ceļā uz dzīves mērķi.

Projektā *Esi līderis!* Saldū 10. klases skolēni Māra Sila, Ernests Tropiņš, Kārlis Gerdiņš un 11. klases skolnieces Marta Freimute un Loreta Bergmane simulācijas spēlē vērtēja uzņēmuma vajadzību pēc loģistikas pakalpojumiem un pasūtījuma apgrozījuma palielināšanu.

Skolas saimi ar koncertu iepriecināja Ventpils mūzikas vidusskolas 1. kursa audzēkņu grupa *The Fifth Rift*, kurā muzicē mūsu bijušais skolnieks Ģirts Treinovskis.

Lai stiprinātu saikni starp skolēnu vecākiem un skolu, Vecāku dienā skolēnu vecāki varēja vērot mācību priekšmetu stundas un tikties ar skolotājiem.

Piedaloties starpnovadu skolēnu skatuves runas konkursa 2. kārtā, tiesības uzvarēt Kurzemes skolēnu skatuves runas konkursā ieguva 9. a klases skolniece Krista Ludevika.

*Dinārs Neifelds,
direktora vietnieks audzināšanas darbā*

Labdien, cienījamie vecāki!

Patlaban bērnu vidū aktuāla kļuvusi kustība sociālajos tīklos, lai provocētu bērnus paškaitējošu uzvedību un domas par pašnāvību. Šādas kustības ir bīstamas tiem bērniem, kas ikdienā jūtas atstumti, vientuļi un vēlas būt piederīgi kādai grupai, saņemt novērtējumu. Pārsvār šādas kustības notiek interneta vidē un mobilo telefonu lietotnēs, īpaši populāra ir programma *WhatsApp*. Iesaistoties kādā no šīm kustībām, bērni saņem virkni uzdevumu, kuru mērķis ir bērnu mudināt darīt sev pāri, kontaktēties ar līdzīgi domājošiem vienaudžiem, atsvešināties no tuvākajiem cilvēkiem, ģimenes. Bērniem jāveic dažādi dzīvībai un veselībai bīstami uzdevumi. Šādas kustības definē kā spēles ar vairākiem līmeņiem. Pēdējā līmenī bērnus aicina izdarīt pašnāvību.

Arī mūsu skolā ir dzirdamas bērnu sarunas par šīm kustībām. Ar šo atklāto vēstuli vēlamies aicināt Dundagas vidusskolas skolēnu vecākus būt īpaši vērīgiem pret saviem bērniem, pasekot līdzi, ko bērni spēlē telefo-

nos, kādās sociālās grupās ir iesaistījušies. Pārrunāt šo kustību ļaunprātīgo, manipulējošo iedarbību un to, ka tās var apdraudēt bērna drošību, veselību un dzīvību. Arī visu klašu audzinātāji klases stundās runās ar bērniem par bīstamajām kustībām un drošu interneta lietošanu.

Ja mums būs radušās aizdomas, ka bērns varētu būt iesaistīts kādā no šīm nelegālajām kustībām, nekavējoties informēsim vecākus un Valsts policiju. Ja bērns apdraudēs savu vai citu bērnu veselību vai dzīvību skolā, informēsim Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestu. Sadarbojoties visiem kopā, mēs varam pasargāt savus bērnus.

Ja Jums ir radušies kādi jautājumi, uztraukums par bērna uzvedību, attieksmi, tad sazinieties ar klases audzinātāju, skolas sociālo pedagogu vai medmāsu!

Jautājumu gadījumā vecāki var zvanīt arī uz Bērnu un pusaudžu uzticības tālruni 116111.

*Cienā
sociālā pedagoge Norika Segliņa*

Matemātika Mazirbes internātpamatskolā

Februāra sākumā Mazirbes skolā notika matemātikas nedēļu noslēguma pasākums.

Gatavojoties pasākumam skolēniem iepriekš bija jāveic dažādi uzdevumi saistībā ar matemātiku, skaitļiem un ... sadzīvi. Piemēram, bija jādodas pastaigā pa veco mazaizīti dzelzceļa vietu un jānoskaidro, kad būvēts dzelzceļš, ejot uz Mazirbes jūrskolu, — kad atklāta jūrskola un kādas profesijas tur varēja apgūt. Pasākumā matemātikas skolotāja Teikma Pobuse stāstīja un rādīja

attēlus par Dāniju, par ko skolēniem bija dažādi jautājumi. Tāpat bija jārisina dažādas mīklas, tautasdziesmas un atjautības uzdevumi saistībā ar skaitļiem un rēķināšanu, kā arī jāveic eksperimenti.

Martā skolā iestudēsime pasaku *Cik dzērvēm kāju* un gatavosim dažādus telpu noformējumus Teātra dienai, kas notiks 13. aprīlī. Savukārt tie, kam patīk sports, gatavojas basketbola sacensībām.

*Ilze Kriķīte,
Mazirbes internātpamatskolas direktore*

Par Kolkas pamatskolu

Ierosme izveidot darba grupu Kolkas pamatskolas darbības izvērtēšanai un tālākai sekmīgai nodrošināšanai nāca no Dundagas novada domes deputātiem, iepazīstoties ar novada izglītības speciālista Dināra Neifelda ziņojumu par pašreizējo stāvokli un iespējamiem draudiem kā Kolkas pamatskolā, tā arī izglītības jomā valstī kopumā. Darba grupas mērķis ir iepazīties un izvērtēt Kolkas pamatskolas darbību un tālākās pastāvēšanas un attīstības perspektīvas. Tajā darbojas deputāti Ansis Roderts, Gunta Abaja, Aldons Zumbergs, Una Sila, Andra Grīvāne, izpilddirektore Zinta Eizenberga, izglītības speciālists Dinārs Neifelds un Kolkas pagasta pārvaldnieks Aldis Pinkens.

Grupas sanāsmēs tās dalībnieki iepazīnās ar situāciju Kolkas pamatskolā — skolēnu skaita samazināšanos, došanos uz citām skolām, pedagogiskā sastāva maiņu, Kolkas pamatskolas vecāku iesniegumu novada domei. Tāpat spriedām par Izglītības un zinātnes ministrijas politiku skolu tīkla optimizācijai, kas būtībā nozīmē tālāku valsts finansējuma samazināšanos līdz ar skolēnu skaita sarūkšanu.

21. februārī darba grupas pārstāvji tikās ar Kolkas pamatskolas skolotājiem un bērnu vecākiem, iepazīstināja ar pašreizējo stāvokli un nākotnes scenārijiem. Uzklusīgām skolotāju un vecāku viedokli, apzinot galvenās problēmas viņu skatījumā.

Nākamās darba grupas sanāksmes laikā vairāk uzmanības pievērsām iespējamajiem draudiem Kolkas pamatskolas reorganizācijas gadījumā. Šīs sanāksmes nobeigumā darba grupas vairākums nolēma uz nākamās domes Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas sēdi virzīt priekšlikumu reorganizēt Kolkas pamatskolu par Kolkas sākumskolu (1.–6. klase) no 2018./2019. mācību gada. Grupas dalībnieki vienojās, ka lēmums ir jāpieņem laikus, lai izmaiņām varētu pēc iespējas labāk sagatavoties.

Šādi jautājumi ir emocionāli smagi un nepatīkami visiem iesaistītajiem, tomēr gribu uzsvērt, ka darba grupa turpina strā-

dāt un aicina Kolkas pamatskolas skolotājus, vecākus un citas ieinteresētās puses nākt ar saviem priekšlikumiem un idejām Kolkas skolas tālākās darbības nodrošināšanai un uzlabošanai.

Deputāte Andra Grīvāne

Kurzemītes ekoskolas sekmes

Bērnodārza Kurzemīte audzinātājas Monta Bērente un Līga Enzele 24.–26. februārī piedalījās ekoskolu 15 gadu jubilejai veltītā Ziemas forumā, kas pulcēja ap 300 pedagogu un skolēnu no visām Latvijas ekoskolām.

Monta un Līga dalību vērtē kā ļoti vērtīgu, jo tā bija iespēja iepazīt citu pieredzi. Mūsu pirmsskolas iestāde forumā saņēma īpašu pateicības balvu par *Rīcības dienas 2016* norisēm, kurās bērni pētīja palmu eļļas izcelsmi, ietekmi uz veselību un ar bukletu palīdzību par to informēja sabiedrību. Ekoskolas nodarbībās bērni ir kļuvuši zinošāki un atbildīgāki dažādos vides un veselīgas pārtikas jautājumos. Turpmāk abas pedagoges plāno dažas forumā noskatītās idejas īstenot, iesaistot pedagogus, bērnus un arī vecākus. Būtu labi, ja vides izglītību bērni varētu turpināt arī skolā.

Veiksmīgās darbības pamatā ir ekoskolas koordinatore, vadītājas vietnieces izglītības jomā Rudīte Balķīte neatlaidība un entuziasms, izdomājot gada tēmas un kopā ar kolektīvu īstenojot izglītojošas un interesantas vides izglītības aktivitātes bērniem.

Bērnodārza ekopadome

Jaunsargu mācības

1. un 2. aprīlī Dundagas novada jaunsargi dosies diennakts pārgājienā un veidos mācību nometni. Pārgājienā jaunsargi apgūs jaunas zināšanas un prasmes: kā orientēties apvidū, kā ierīkot nakts nometni, organizēt nakts dežūras un citas izdzīvošanai dabā svarīgas iemaņas. Mācību nometnē plānots piedalīties ar divdesmit jauniešiem. Mācību nometni vadīs jaunsargu instruktors Vilnis Šteinblūms, bet tehnisko atbalstu sniegs Dundagas novada pašvaldības policija.

Inguna Pekmane

Mūsu panākumi

Dundadziņņu kauss

18. februārī jau 7. reizi notika *Dundadziņņu kauss* volejbolā. Tas ir kļuvis par stabili tradīciju. Nemainīgi ir to rīkotāji Jānis Zīle un Kaspars Kristiņš, tāpat dalības nosacījumi — dundadziņņi, kas mācās vai ir mācījušies Dundagas vidusskolā.

Šogad dalībnieki atšķirībā no citu gadu sportistiem bija spēcīgāki un profesionālāki. Spēlētāju rindas papildināja Baltijas līgas ASK *Kuldīga* spēlētājs Krists Dambergs, Nacionālās līgas 1. divīzijas komandas *Ventspils* spēlētāji Kristaps Šepte, Askolds Jāvālds, Salvī Cielavs un Andis Švāģeris, kā arī Nacionālās līgas 2. divīzijas komandas *SK Talsi* spēlētājs Matīss Pētersons.

Intrīga par uzvarētāju saglabājās līdz pat pēdējam brīdim. Pateicoties gan meistarībai, gan veiksmei, dundadziņņu kausu ieguva komanda *RB&B*, kurā spēlēja Arvis Beņislavskis, Jānis Zingņiks, Krists Dambergs, Elīna Freimane–Beņislavska, Andis Švāģeris, Dairis Driksne un Edgars Zingņiks.

2. vietā ierindojās komanda *Dundziņi*: Jānis Zīle, Aivars Pekmans, Didzis Kārklīņš, Alise Ralle, Madars Burnevics, Aigars Zvirbulis, Kaspars Kristiņš un Matīss Pētersons.

3. vietā palika komanda *Kureks*: Salvī Cielavs, Jēkabs Avotiņš, Anita Mačtama, Uldis Kristiņš, Mārcis Apškrūms, Ernests Salcevičs un Matīss Apsāns.

Dundadziņņi ir ne vien labi volejbolisti, bet arī veiksmīgi uzņēmēji. Lai pasākums būtu izdevies, tam ir ikgadējie atbalstītāji: *SIA Kureks*, *SIA Jaunemari*, *SIA Dundagas meži*, *SIA Eko Bloks*, *SIA RB&B*, *Sporta klubs Dundaga* un *i/k Luux*, kā arī Dundagas novada pašvaldība. Īpašas pateicības balvas atbalstītājiem bija izgatavojusi Ance Feiberga no *SIA B basic*.

*Inguna Pekmane,
Sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāja*

Skanīgi sasniegumi!

14.–15. februārī Rīgā, Augusta Dombrovskā mūzikas skolā, Latvijas profesionālās ievirzes mūzikas izglītības iestāžu izglītības programmas *Vokālā mūzika — Kora klase* audzēkņu valsts konkursa finālā Dundagas Mākslas un mūzikas skolas (DMMS) audzēknis Niklāvs Neimanis ieguva **augsto otro vietu**. Apsveicam Niklāvu, viņa skolotāju Lindu Pavlovsku–Dišleri un koncertmeistars Daigu Rūtenbergu un Daci Šmiti!

8. martā Saldus mūzikas skolā XII Starptautiskajā Kurzemes un Žemaitijas reģionu mūzikas skolu pūšaminstrumentu un sitaminstrumentu nodaļu audzēkņu konkursā DMMS pārstāvēja skolotāja Gundara Lintiņa sitaminstrumentu spēles 2. klases audzēkņi Roberts Ludevīks, Edgars Šmēdiņš un 5. klases audzēknis Kristeris Kuģenieks. **Robertam un Edgaram 1. vieta, Kristeram — 2. vieta!** Paldies koncertmeistarei Mārai Upmacei un skolotājai Ingai Šmēdiņai!

*Linda Pavlovska–Dišlere, DMMS direktore,
Linda Celma, direktora vietniece
mācību darbā*

Šahistu cīņās

10. martā Dundagas novada atklātais čempionāts bērniem un jauniešiem pulcēja 50 jauno šahistu no Dundagas, Ventspils, Kuldīgas un Liepājas.

Ļoti labas sekmes guva mājiniēki. Iesācēju grupā 2. vieta ļāva izpildīt IV sporta klases normu Vilim Čoderam. IV sporta klases grupā 3. vieta Ingaram Blumbergam. Apvienotajā III un II klases šahistu grupā III sporta klases šahistu vidū labākais bija mūsu Matīss Vīksna, 3. vieta Emīlam Grīnertam.

Alnis Auziņš

Raibs kā dzeņa vēders

Lieldienu dievkalpojumi

Luterāņu draudzēs. Mazirbē 13. IV, Zaļajā ceturtdienā, plkst. 18.00; 14. IV, Lielajā piektdienā, plkst. 12.00; 15. IV, Klusajā sestdienā, plkst. 22.00 Lieldienu nakts vigīlija; 16. IV, Lieldienu svētdienā, plkst. 11.00. Dundagā Zaļajā ceturtdienā plkst. 18.00, Lielajā piektdienā plkst. 13.00, Lieldienu svētdienā plkst. 11.00. Kolkā Lieldienu svētdienā plkst. 8.00. Ģipkā Lieldienu svētdienā plkst. 14.00.

Baptistu draudzē Dundagā Lielajā piektdienā plkst. 11.00, Lieldienu svētdienā plkst. 11.00.

Katoļu draudzē Kolkā Lielajā piektdienā plkst. 15.00 Kristus Ciešanu dievkalpojums; plkst. 16.00 ekumeniskais Krustaceļš cauri Kolkai — sākums katoļu baznīcā, noslēgums luterāņu baznīcā. Lieldienu svētdienā Sv. Mise plkst. 15.00.

Aicina Brīvā laika pavadīšanas centrs!

2014. gadā novada pašvaldība, īstenojot Eiropas Savienības fonda Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai finansētu projektu *Telpu rekonstrukcija, galda spēļu inventāra un aprīkojuma iegāde iedzīvotāju brīvā laika organizēšanai*, Dundagā izveidoja Brīvā laika pavadīšanas centru. Tas atrodas tautas nama telpās Pils ielā 9.

Centrā gaidām ikvienu Dundagas novada iedzīvotāju. Šeit var spēlēt novusu, galda tenisu, galda hokeju, kā arī citas galda spēles. No 2016. gada nogales centrā notiek kino vakari, tematiski pasākumi un citas aktivitātes. Brīvā laika pavadīšanas centrs atvērts pirmdienās, trešdienās, piektdienās no plkst. 13.00 līdz 17.00 un otrdienās un ceturtdienās no plkst. 15.00 līdz 19.00.

Telpas var izīrēt dažādiem pasākumiem, dzimšanas dienas ballītēm u. tml.

Saziņai: vadītāja Tamāra Kaudze, tel. 29191969, centra darbiniece Ieva Kristiņa, tel. 26575913.

Pašvaldība iznomā zemi

Pieteikumu zemes nomai var nosūtīt pašvaldībai pa pastu vai iesniegt klātienē pašvaldības kancelejā (adrese: Pils iela 5-1, Dundaga, Dundagas pag., Dundagas nov., LV-3270) vai nosūtīt kā elektroniski parakstītu dokumentu uz adresi dome@dundaga.lv.

Par papildinformāciju, kā arī par vajadzību apskatīt nomas objektu lūdzam sazināties ar pašvaldības zemes lietu speciālisti Ivetu Bekmani-Avotu pa tālruni 63237857 vai 28693477.

Īpašuma nosaukums	Kadastra apzīmējums	Platība, ha	Maksimālais nomas termiņš	Nomas maksa gadā bez PVN, €	Ar vai bez apbūves tiesībām
Pieteikšanās termiņš: 31.03.2017.					
Pāces iela 2 a	88500200487	0,2761	Līdz 20.01.2022.	9,27	Bez
Saules 10 a	88500200217	0,608	12 gadi	37,95	Bez
Mazalakstes Dižklajumi	88500150126	5,3235	Līdz 31.01.2022.	42,08	Bez
Liepu iela 5	88500200211	0,2087	Līdz 19.06.2019.	24,78	Bez
Dundagas dīķis	88500200520	0,354	12 gadi	3,72	Bez
Ievlejas 26	88500200322	0,06	12 gadi	10,00	Bez
Pils iela 3 (daļa)	88500200323	0,027	12 gadi	6,70	Bez
Laukdārzi (daļa)	88500250062	0,12	12 gadi	16,00	Bez
Saules 16 (nomas gabals nr. 3)	88500200244	0,2	12 gadi	8,58	Ar
Saules 16 (nomas gabals nr. 4)	88500200244	0,51	12 gadi	21,90	Ar
Saules 16 (nomas gabals nr. 5)	885002002448001	0,5	12 gadi	41,04	Ar
Saules 16 (nomas gabals nr. 8)	88500200244	0,1	12 gadi	4,29	Ar
Pieteikšanās termiņš: līdz zemes gabala iznomāšanai					
Krišjāņa Barona iela 2 (daļa)	88500200162	0,1	12 gadi	14,00	Bez
1905. gada iela Akmentiņi	88500150082	0,5	5 gadi	2,72	Bez
1905. gada iela Akmentiņi	88500150083	0,68	5 gadi	3,93	Bez
1905. gada iela 4 (daļa)	88500150093	1,5	12 gadi	26,63	Bez
Meža iela — apbūve (daļa)	88500200203	1,2	12 gadi	69,77	Bez
Laukdārzi	88500250035	1,5	12 gadi		Bez
Piemiņas vieta	88500150137	0,76	12 gadi	0,87	Bez

Pašvaldības policijas ziņas

Pastiprināti pievērsīs uzmanību nesakoptajiem īpašumiem, lai novērstu kūlas dedzināšanu. Gan par tīšu kūlas dedzināšanu, gan par sausās zāles neplaušanu var sodīt ar naudas sodu līdz pat 700 €. Diemžēl Dundagas novadā iepriekšējos gados vairākkārt, neapdomīgi dedzinot kūlu, gājuši bojā cilvēki.

Aicinām vietējos zemniekus ievērot Dzīvnieku aizsardzības likumu un Lauksaimniecības dzīvnieku vispārīgās labturības prasības, nepieļaut ganāmpulka klaiņošanu un izveidot tiem norobežotu teritoriju. Tāpat ierobežota teritorija jāizveido četrkājainajiem draugiem suņiem, lai tie neklaiņotu.

Aicinām iesaistīties pašvaldības organizētā atkritumu apsaimniekošanā, atkritumus atstāt tikai šim nolūkam paredzētās vietās. Pieliekot katram savu roku, mūsu novads būs sakoptāks!

Jānis Skujiņš, pašvaldības policijas vadītājs

Par meža inventarizāciju

Derīgu meža inventarizāciju (turpmāk tekstā MI) vajag saimnieciskās darbības veikšanai mežā (koku ciršanai, meža transformācijai, valsts un Eiropas Savienības finansējuma saņemšanai meža nozares atbalsta pasākumos u.c.). Saskaņā ar MI datiem meža īpašnieks var saņemt nekustamā īpašuma nodokļa atlaides par īpašumā esošajām jaunaudzēm un kompensāciju par saimnieciskās darbības ierobežojumiem. Meža likums noteic, ka meža īpašnieks vai tiesiskais valdītājs savā īpašumā vai tiesiskajā valdījumā nodrošina pirmreizēju MI un tās datus iesniedz Valsts meža dienestam (VMD), un vismaz reizi 20 gados veic atkārtotu MI. Pašlaik ir derīgas MI, kas reģistrētas Meža valsts reģistrā pēc 17.03.2000., — tās ir derīgas 20 gadus neatkarīgi no tā, kāds termiņš minēts inventarizācijas titullapā. Bez pirmreizējās MI nevar noteikt mežaudzes un meža zemes kadastrālo vērtību, kas savukārt kavē kārtot mantojuma u.c. ar īpašumtiesību maiņu saistītus dokumentus. Atkārtota pirmstermiņa MI ir obligāta, ja izgatavo jaunu zemes vienības robežu un situācijas plānu un zemes vienībā apvieno vai sadala meža zemi. Uzmērot zemes robežas, meža īpašnieka interesēs ir prasīt no mērnieka precīzu situācijas uzmērīšanu — lai situāci-

8. aprīlī plkst. 19.00 Kolkas tautas namā Maksima Trivaškeviča stāvizrāde.

Izrādē ar humoru runās par valstu un valodu kopīgajiem un atšķirīgajiem aspektiem, kā arī par pašlaik un vienmēr aktuālo. Maksims Trivaškevičs ir viens no pieredzējušākajiem stand-up žanra pārstāvjiem Latvijā, kas līdz asarām sasmidzinājis publiku gan Latvijā, gan kaimiņvalstīs. Šajā vakarā viņš skatītājus priecēs ar vairāk nekā stundu garu priekšnesumu. Ieeja 2 €.

Priecājamies!

Žurnāls *Latvijas būvniecība un Latvijas arhitektūra* Latvijas gada būvniecības balvas konkursā a/s *Latvijas valsts meži* jaunbūve saņēmusi 2 balvas: kategorijā *Koka būve* 1. vieta, kategorijā *Projekta vadītājs* 2. vieta — Gintaram Dar-detam no SIA *Selva* būve. A.A.

Nekustamo īpašumu izsole

Novada pašvaldība mutiskā izsolē 12.04.2017. pašvaldības administratīvajā ēkā Pils ielā 5-1, Dundagā, Dundagas pagastā, Dundagas novadā, ar augsūpejošu soli pārdod trīs nekustamos īpašumus ar dzīvojamo māju apbūves tiesībām Dundagas ciemā:

☞ **Pils iela 11 c** (kadastra nr. 8850 020 0526) izsole plkst. 14.00, sākumcena 3550,00 €, nodrošinājums 355,00 €;

☞ **Pils iela 11 d** (kadastra nr. 8850 020 0527) izsole plkst. 14.30, sākumcena 2510,00 €, nodrošinājums 251,00 €;

☞ **Pils iela 11 e** (kadastra nr. 8850 020 0528) izsole plkst. 15.00, sākumcena 2750,00 €, nodrošinājums 275,00 €.

Pieteikumi dalībai izsolē jāiesniedz līdz 12.04.2017. plkst. 12.00 darba laikā Dundagas novada pašvaldības administratīvajā ēkā, nogādājot personīgi, ar kurjeru, pa pastu vai elektroniski parakstītu e-pastā dome@dundaga.lv. Pārējās ziņas vietnes www.dundaga.lv sadaļā *Pašvaldība — Izsoles un noma* vai pa tālruni 63237856.

Zane Tālberga, sertificēta meža taksatore

Seminārs lauciniekiem

23. martā plkst. 10.00 Dundagas pils mazajā zālē Latvijas lauku konsultāciju un izglītības centra Talsu nodaļa aicina uz bezmaksas informatīvo semināru par 2017.gada lauku attīstības programmas aktualitātēm.

Lauku atbalsta dienesta jaunumi: par platību maksājumiem; par elektroniskās pieteikšanās sistēmas (EPS) lietošanu; Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai pasākumu aktualitātes un biežāk pieļautās kļūdas iesniegtajos projektos.

Pārtikas veterinārā dienesta aktuālā informācija.

Valsts augu aizsardzības dienesta aktuālā informācija.

Ilze Šteine, lauku attīstības konsultante

«Dundadznieks» nr. 3 (220) 2017. gada marts.

Dundagas novada pašvaldības izdevums, iznāk reizi mēnesī, reģistrācijas nr. 000702696.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV-3270.

Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Zinta Eizenberga, Gunārs Laicāns, Lauris Laicāns, Aivars Miška, Inguna Pekmane, Aldis Pinkens, Smaida Šnikvalde, Baiba Tendere un Jānis Zadiņš.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos snieguši amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervējamais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. Metiens: 1500 eks.

Internetā: www.dundaga.lv/avize

Dzīve tuvplānā

Uh, cik labi ir dzīt nagliņas grīdā! «Dundadznieku kauss» jau septīto gadu dzimtajā pusē pulcēja tos, kam dzīvē svarīgs ir volejbols un kopā būšana Dundagā. Nemainīgi ir dalības nosacījumi — dundadznieki, kas mācās vai ir mācījušies Dundagas vidusskolā. Par to jau nu šaubu nav, ka volejbols ir Dundagas sporta veids numur viens. Šīs sacensības apliecina arī to, ka volejbolisti ir veiksmīgi uzņēmēji un ar savu atbalstu spēj radīt patīkamus sporta svētkus.

Ances Freibergas foto

Tāda kā svītriņa... Vai tā būtu zebra? Nē, tā tikai ēna! Kamieļpuika Sultāns juniors jau pieradis pie savas audžu mammas Evitas Laukšteines un labprāt gaida no viņas kādu gardumu. Vēl nieka četri gadi, un Sultāns jau būs pieaudzis, nobriedis un ... izskolojies. Tad Dundagas eksotisko dzīvnieku parkā viņu varēs ne vien aplūkot, bet arī uzkāpt mugurā.

Aļņa Auziņa foto

«Trejdeviņi deju raksti» — tā saucās viens no pirmajiem pasākumiem pils lielajā zālē pēc remonta. Koncertā skatīvi izmēģināja «Dun-dang» visu paaudžu dejotāji, sākot no vismazākajiem. «Dun-dang» vadītāja Dace Treinovska atzina, ka paplašinātā skatuve viņas audzēkņiem ir liels ieguvums — dancotājiem ir, kur izvēsties. Savukārt skatītāji varēja priecāties gan par zināmām dejām, gan arī jaunajām, jo mūsu dejotāji jau laikus apgūst 2018. gada Dziesmu un deju svētku repertuāru.

Visvalža Biezbārža foto

Martā bērnudārza «Kurzemīte» audzēkņi noskaidroja, kas ir ekomarķējumi un godīgās tirdzniecības zīmes. Fotografijā redzam, kā «Spārītes» grupas bērni cītīgi strādā, darinot plakātu. No 13. līdz 17. martam plakāts būs apskatāms PII «Kurzemīte». No 20. līdz 24. martam tas atradīsies novada bibliotēkā. No 27. marta bērnu darinātais plakāts būs aplūkojams pie ziņojuma stenda centrā visu priekam.

Foto no bērnudārza albuma

Nav tik traki, kā izskatās! Neviens zemē negāzīsies, jo attēlā redzami cilvēki nav nekādi pārgalvji, bet gan prasmīgi kokkopji. Marta pirmajā datumā Dundagā ieradās SIA «Labie koki» speciālisti, lai konsultētu un praktiski parādītu, kā apzāgēt liepas. Dažādu vecuma un lieluma liepas Dundagā ir plaši izmantotas apstādījumos jau no muižas laikiem. Tomēr daudzviet tās traucē un ir bīstamas gan elektrolīnijām, gan ēkām, gan brauktuvei. Lietpratēji deva padomus un atzina — Dundagas vīri liepu kopšanā ir uz pareizā ceļa.

Ingūnas Pekmanes foto

8. martā Brīvā laika pavadīšanas centā notika Diena dāmām. Vairāk nekā 70 dažāda gadagājuma dāmas mājīgā gaisotnē pārsprīdēja jaunumus, andelējās, cepa kūku un noslēgumā to baudīja, skatoties kino. Interesanti bija gan jaunākām, gan vecākām dāmām, vienai otru papildinot un iesaistoties kopīgās nodarbēs.

Ingūnas Pekmanes foto